

Çarşaf

30 HAZİRAN 1976

250 KURUŞ

SAYI:29

PLAJ
GÜZELLERİ

YAĞMA

ÇETİN EMEÇ

BUGÜN, Ahmet İsvan'ın kulaklarını çınlatmak isterim... Hoş, onun kulakları, her gün hançerlerimizden taşan feryatlarla çiniyor; biliyorsunuz...

Evet; şehrin göbeğinde, koyun ve manda sürülerinin öbeköbek kokulu imzalarını bırakarak gelip geçtiklerini gördükçe... Adım başındaki işportacıdan, her köşebaşına tezgâh açmış tombalacıya kadar, yürümemize set çeken engellere tosladıkça... Kapımızın önündeki çöpten dağların gün be gün büyüdüğünü fark ettikçe... Sivrisinekler, gecelerimizi zehir ettikçe; sinekler, nemli tenimize kona kalka sinir bırakmadıkça... Her yeni yapının, asfaltların kazıp lağımını göz göre göre denize bağladığına tanık oldukça; Başkan cenaplarının kulaklarını çınlatmak ne mümkün...

Ama şu çınlatma başka: İsvan'ın, şehrin yağması-na cihat ilân etmesiyle ilgili... İsvan, bir basın toplantısıyla sözde başlattığı savaşı sürdürmede ne denli yürekli olduğunu gösteremiyor. Fakat bu diğer hizmet alanlarındaki tökezlenmelerini örtmek için girişilmiş bir tezpâhtırlık. Bir göz boyamacılığı değilse, kuşkusuz mutlu bir ilk adımdır. Herhalde de, sonu getirilmelidir.

Ancak, İsvan'ın ağzından ve işi elenseleyleş tarzından midem bulanmadı diyemem. Ve, Tanrı'nın bildiğini siz okurlarımdan gizleyemem...

SAYIN Belediye Başkanı, bu yağmadan aslan payı kapanları, belgeleri ve fotoğraflarıyla açıkladı. Kendimce, mini mini bir sınavdan geçirdim İsvan'ı... O belge ve fotoğraflar arasında, özellikle bir tanesini ısırtı aradım: Tam yirmi beş yıldır, gözlerimin önünde capcanlı şekilde serpile, büyüye gelişen bir yağma örneğini...

Ben; yıllardır Suadiye'de otururum... Suadiye, Kadıköy'ün insana huzur veren bir sayfiye semtidir. Arkadan tren hattına sırt dayamış, yüzen denize açık ve kıyıda iskelesi olan.

Denizcilik Bankası'nın iskeleyi vapur seferlerine kapatmadığı

devirde, Suadiye'ye bir iskele memuru atanmıştı. Tatlı dilili, güler yüzlü, biraz sesi olan ve alaturka keman çalan...

Memur Bey hoşsohbet ya; iskele, bütün dadı takımının buluşma yeri olmuştu. Bugün, son model otomobillerin aşıkları mehtap safasına çıkardığı yerde, çocuk arabası güden dadıların bir araya gelip evdeki hanımı, beyi kaynattıkları bir kıyı parkı. İskele memuru da, kızlar ağası...

Yaz sonuydu. Sonbahar gelmiş, yazlıkçılar şehre dönmüş, ortalıkta tek dadı kalmamıştı. Bir sabah kalktığımızda, baktık, iskenenin girişinde küçük bir çardak. Yanında da, üç akasya ağacı. Sordular iskele memuruna "Bu nedir birader?"... "Hizmet" cevabını verdi. "Gelip geçen, gölgesinden yararlanсын istedim..."

İlkbahara doğru, çardak büyüdü hafiften. Sonra da bir köşesinde mısır kazanı, karşısında bir kahve ocağı, onun altında da bir buzluğa faaliyet başladı... Amaç hizmet ya; artık isteyen hem cılız akasyaların gölge kırıntılarında sözde serinliyor; çay, kahve, gazoz içip mısır kemirdiğe de birkaç kuruş bırakıyordu. Tabii, memur efendinin kesesine.

OYAZ böyle geçti... Ertesi yaz, çardak güçlendi, biraz daha büyüdü. Hizmet kapsamını da genişletti... Artık, çatısının altında kâğıt helvası, sandviç de satılıyordu; gece karanlığı, örtüsünü iyice yadıktan sonra, kahve fincanlarının içinde isteyene votka, rakı veriliyordu.

Çevre sakinleri şikâyetçiydi. Ama komşu semtlerden gelenler memnun... Belediye toprağına eolğunun sahip çıkmasına aldırış etmiyorlardı... Bazı geceler kafayı bulan bıçkın takımının, ana avrat birbirine sövmesine, sille tokat girişmesine ve narasına da... Üykusu, huzuru kaçan onlar değildi ki. Mahalleli düşünsün.

Sonuçta iş, resmî şikâyetlere konu oldu. Çay bahçeliğine terfi ettiğinin ikinci yazında, Belediyenin emriyle çardak yıktırıldı. Ama, yazın tam sonunda; iş mevsiminin bitiminde... Ve de üstelik, ertesi mevsim daha geniş bir alanda, yeniden kurulmasını sağlayacak biçimde.

Yıkılanlar, yeniden yıktırmak için bir daha kolları sıvadılar. Ama, artık çardağın dayıları türemişti. İskele memuruna kanat geren ve onu kollayan dayılar...

İş büyüdü... Gazetelerde makalelere konu oldu. Valinin kulağına çalındı. Vali de küçük valî; Fahrettin Kerim Gökay... Üstelik, hem belediye başkanı, hem valî... Alâmet bir makam arabası vardı: Koca siyah bir Packard... Baktım, bir öğle vakti, bizim iskele meydanında... İçinde Fahrettin Kerim. Yanında kalemi mahsus müdürleri, yardımcıları... Ve Gökay, ispenç ho-

rozu gibi, parmaklarının ucunda dikile dikile emirler yağdırmada. Fena tepesi atmıştı valî beyin bu yağmacılığa. Ateş püskürüyor, kide bir aynı tehdidi savuruyordu: "Taş, taş üstünde bırakmayacağım..."

MAHALLE sakiniyiz ya... Her gece bir sarhoş avazesiyle yüreğimiz ağzımıza geliyor ya... Çoluğun, çocuğun kahve fincanında votkaya dadanacağından korkuyoruz ya; bayağı sevinmiştik... Umulanmıştık da... Ertesi gün, yıkıcıları beklemiştik. Ertesi gün ve daha ertesi gün...

Üçüncü geceydi galiba: Bir de baktık, kahvedeki kör kandiller bir başka parlıyor. Meğer elektrik gelmiş.. Söylentiye de bakılırsa, müracaat belgesinin altında Gökay'ın "Onay"ı ve imzası...

O gün, bugündür biz de oradayız, kahve de... Ama, her ikimizde de biraz fark var... Bizler, yaşlandık. Sırtımız, yılların ağırlığı altında biraz kamburlaştı... Ama zaman, kahveye yaradı. Boyutlarını hayli büyüttü o. Yirmi beş yıl öncesinin avuç içi kadar çardağının yerinde, şimdi başını alıp bir dönüme doğru dört nala giden kocaman bir aile bahçesi var.

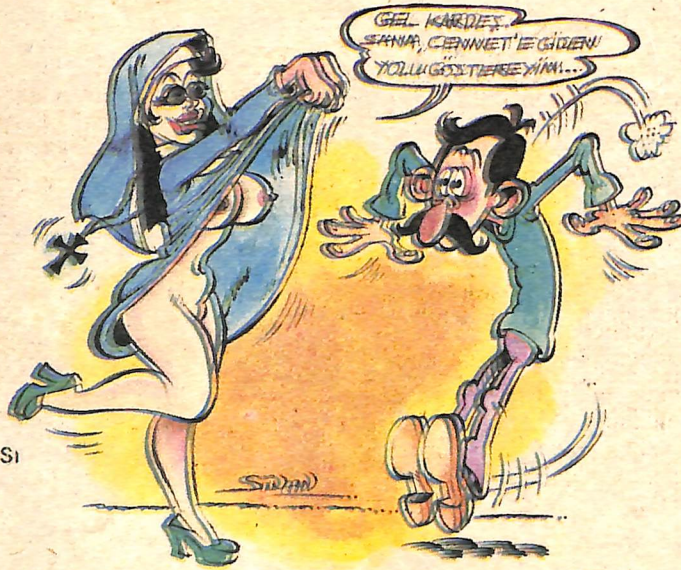
HAA! İş bu kadarla da kalmadı... Kahve, doğurdu... Bir başkası da gelip önündeki alana kondu. Biraz da, o doldurdu. Şimdi orası hem plaj; hem de gece, loş ışıklar altında sevgi-lerin birbirlerinin elini tutup hayale daldıkları bir aşna fişne lo-kalidir.

Hani buralardan denize girenler de, Sayın İsvan'ın aziz beyaz donuları değil. Bayağı bikinili, şortlu tazeler. Giriş ücretini verip gün bitimine kadar ten kızartanlar...

Bu arada, yanda yeni biten bir yalı arsasının önüne, kamyon kamyon toprak, moloz taşınıyor. Ama bu denizi doldurma çabasına, kimseler sahip çıkmıyor. Apartman sahibine sorarsanız, kahvecilerin marifeti. Kahvecilere bakarsanız, apartman sahibinin...

BUGÜN, Ahmet İsvan'ın attığı, belki önemli bir adımdır. Ama, tapu sınırını taşıdı diye fabrika sahibine "Talançı" damgasını vurup, kamu mallarının diğer pervasız yağmacılarına göz yummak; bilirsiniz, İsvan hazretlerine ne kazandıracaktır?

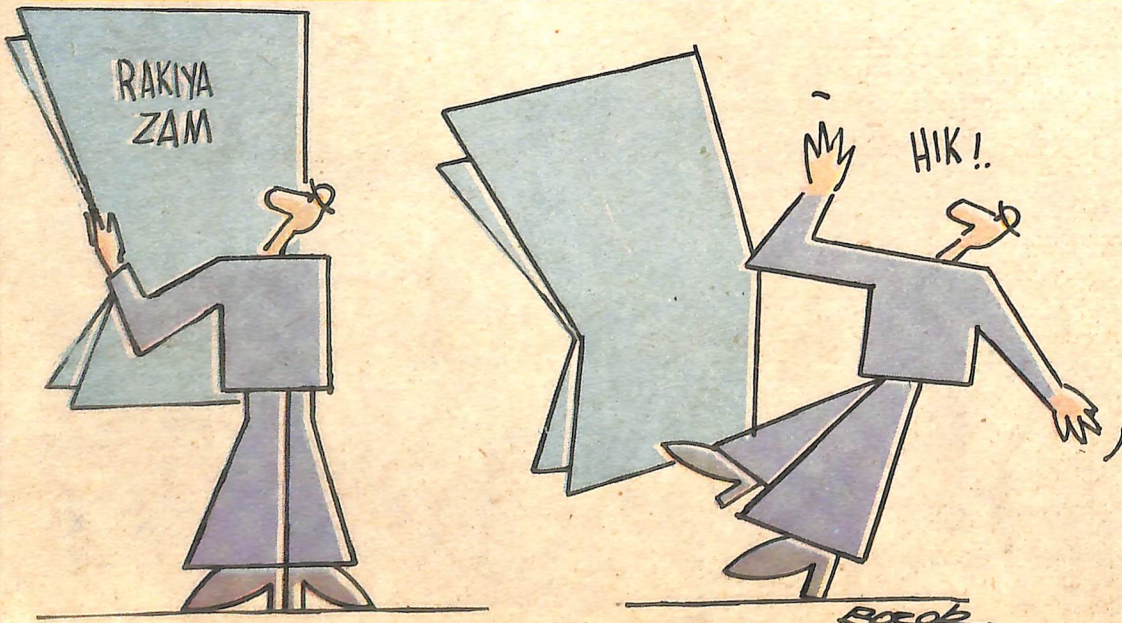
Suçortası hüviyetini değil belki. Ama peşkeşçi etiketini mutlaka...

FAHİŞE
RAHİBELER
TÜRK
İŞÇİLERİNE
DİN
PROPAGANDASI
YAPIYOR -

AVRUPA'DA YUZUMUZU
AGARTAN YUZUCULARIMIZ

**Hükümet tatile
giriyor!..**

CANNES PLAJLARINA DOLMUS MECLİSTEN KALKIYOR

KORKUNÇ bir çalışma devresini geride bıraktık. Türk parasının değerini ne kadar yükselttik... Okullarda can güvenliği sağladık..

Asayiş dersiniz, güllük gülistanlık.. Hayat sudan ucuz. Kirazın kilosı iki buçuk lira.. Kıbrıs meselesi tamam.. Akdeniz'i bir "Türk Gölü" haline soktuk.

Hora'yı bile tamir ettik de, gidip petroleri buldu. Eeeeee...Artık yöneticimiz derin bir uykuya yatıp biraz dinlenmesin mi?..

İşte nihayet Meclis de tatile giriyor. Çok çalıştı aslanlar.. Çok çok dinlenmeleri gerek.

Süleyman bey, Necmi bey, Feyzi bey, Türkeş bey, hep birlikte bir yere gideceklermiş.. Türkiye'nin 69. vilâyetine!.

Orası da neresi?.. Ne yapılıp 69'da?..

Bilmiyor musunuz? Trafik numaralarına göre sayalım öyle ise.. 64 Uşak ili değil mi?..

65 Van...66 Yozgat...67 Zonguldak.. Tamam mı?..

68 Münşen, yani Münih. 69 Cannes...70 Monte Carlo..

Ne var bunda bilmeyecek.. Bugün Bursa'da aradığımızı, Monte Carlo'da, Ankara'da yakalayamadığımızı, Cannes'da bulmuyor musunuz?..

Bizim Ankara'nın yorgun savaşçıları da:

-Türkiye'nin 70. vilâyeti biraz uzakça düşüyor. Biz yine 69'dan şaşmayalım arkadaşlar!

Demişler ve Cannes'a gitmeye karar vermişler. Aslında fikir Çağlayangil'in:

-Sayın Başbakanım, demiş. Bu sefer sizi o biçim bir yere götüreceğim. O yuvarlak yuvarlak portakallar!.. O toparlak toparlak turuncular!.. Soyunup portakallar ve dahi turuncular arasında birer de "Kan Hatırası" fotoğrafı çek-tirdik mi?.. Gel keyfim gel..

Necmettin beyle Adak da bu tatile katılacaklardır. Necmi bey: - Birkaç yüz temel de Cannes'da atarım...diyormuş.

Ancak iki abhap çavuşlar evlere: "Biz Suudi Arabistan'a gidiyoruz.." deyip Cannes'a tüyeceklermiş.. "Mekke'den selâmlar.." diye evvelce yazdıkları kartları da bir dost eliyle Cidde'den postaltacaklarmış.

Düşünebiliyor musunuz? Cannes sahillerinde, kaba hasıra yatıp buzlu cacığı kaşıklarken üryan-pürryan dilberler etrafınızda fır dönmekte...Hele bir Necmi Rıza'yı da kandırıp götürebilirler-

Yazan:
Hikmet
FERİDUN ES

**Başımızı yakan
hep biraderler,
yeğenler...
Ve şimdi de
ağabeyler!..**

**Öfke baldan tatlıdır,
"Kral İmam" haklıdır**

BİR de "Kral İmam" çıktı karşımıza. İmamın da kralı olur mu demeyiniz.. Olur. Cumhuriyet devrindeyiz; ama krallık kârlı iş. Gazinocular kralı, kral bira, kral makarna, kral buzdolabı, kral süpürge. Ve işte Kral İmam!

Almanya'da inşa edilen "Fatih" caminin imamı bu Kral İmam. Sayın Cumhurbaşkanımıza gayetle ateşli ve gayetle şiddetli bir mektup haber ederek, kendisini şeriâtın karşısında değil, şeriâtın yanında görmek istediğini bildirmiş.

Emredersiniz imam efendi hazretleri!

Gelgelelim, bir takım gazeteler, kıyametler koparmakta.. Nasıl yazılmış böyle bir name?.. Kimmiş bu imam?..

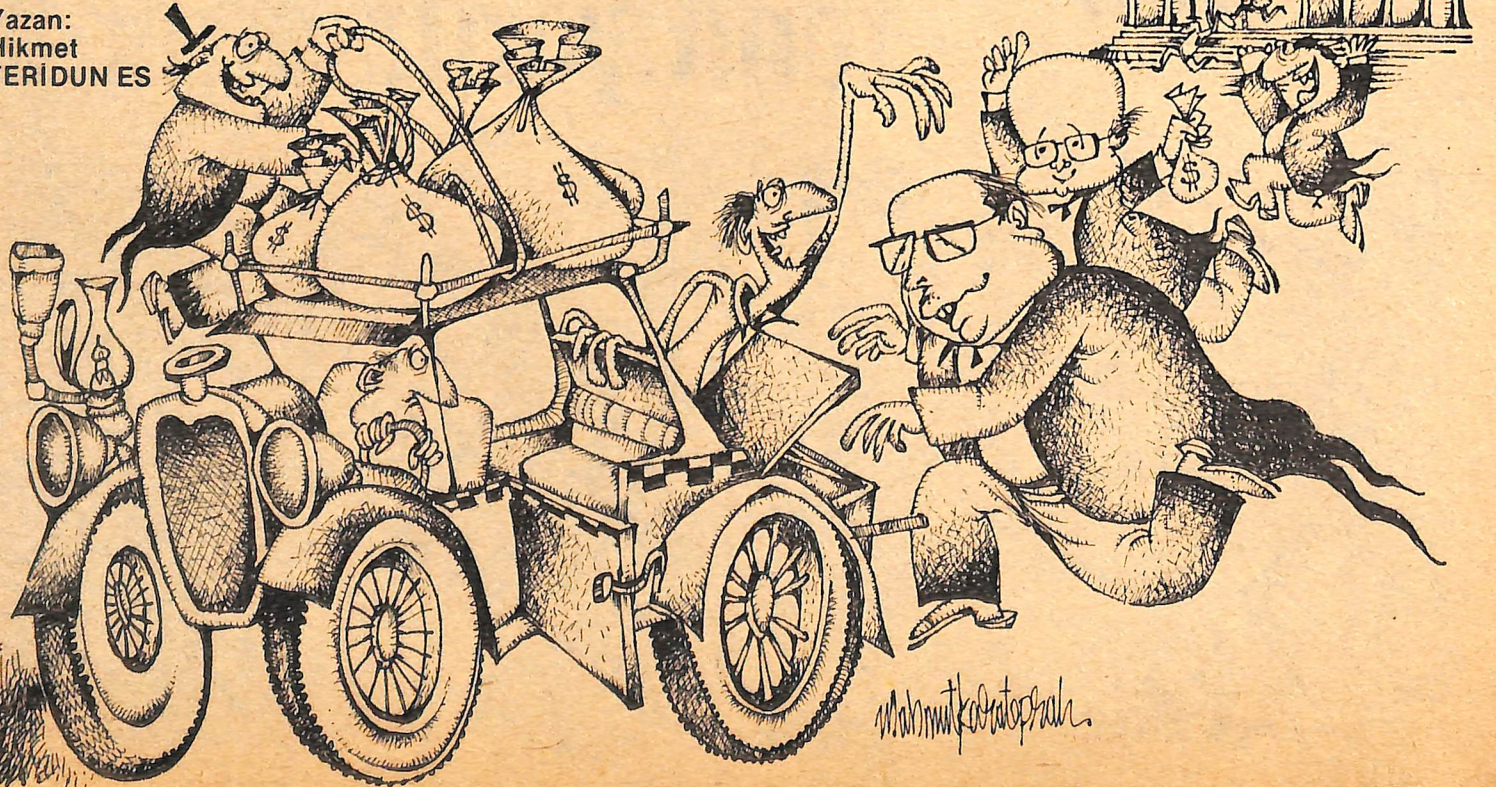
Kimi var mı?.. Siz onun soyadına baksanıza bir kez. Anlarsınız o zaman Hanya'yı da, Konya'yı da, kendilerinin ne "Kral İmam" olduğunu da..

İmam efendinin soyadı mı?.. Müftüoğlu!.. Adalet Bakanımız Müftüoğlu'nun ağabeyi. Aslan İmam! O konuşmayacak da biz mi konuşacağız yani?..

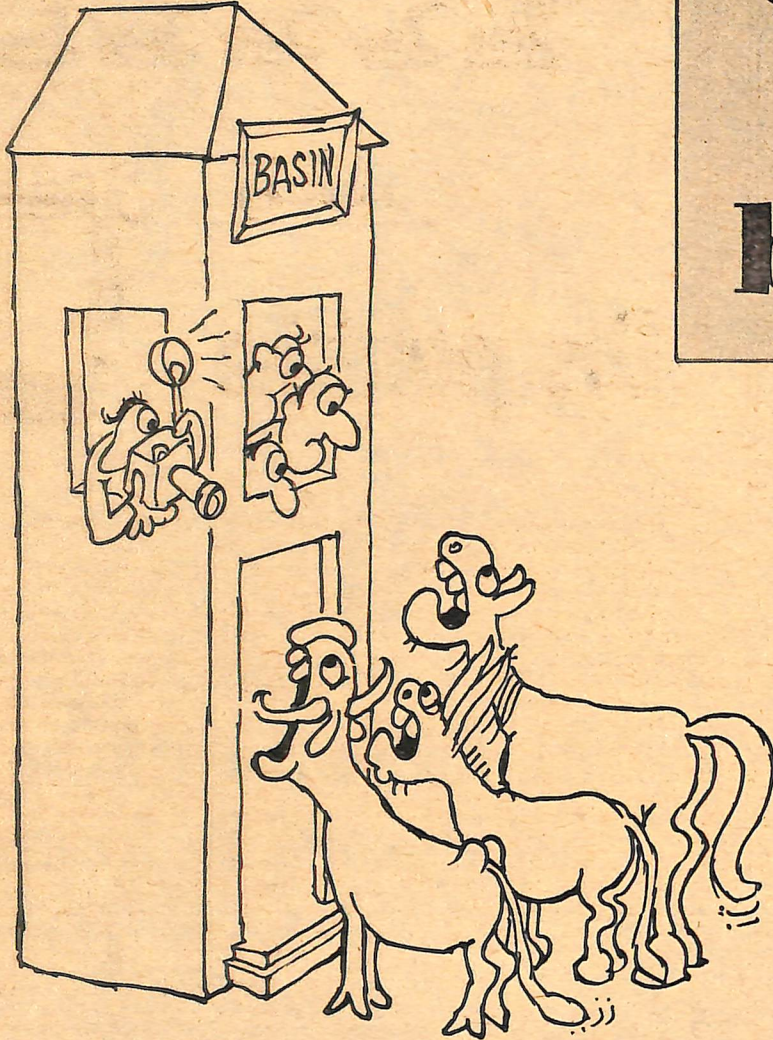
Öfke baldan tatlıdır. Kral İmam haklıdır!

se...Allaaaah!.. Yalnız Fehim Adak ille de Monte Carlo'ya kadar uzanmak kararında. Gazino-nun tam karşısında bir mescit açacakmış. Müslüman kumarbaz kardeşlerimiz için. Hükümetteki tüm arkadaşlar gidecek olursa, kabine toplantılarına Cannes'da

devam edilecektir. Hükümetimiz böylesine çalışkan bir hükümet. Cannes'a dolmuşlar Kızılay'dan kalkıyor. İstemesler de işitilmekte: - Kan bir..Kaniki..Monte Carlo bir...İki...Saint Tropez 1-2.. Hayırlı yolculuklar Süleyman bey!

Çalışan hayvanlara da emeklilik var... İşte kıyamet bundan kopar!..

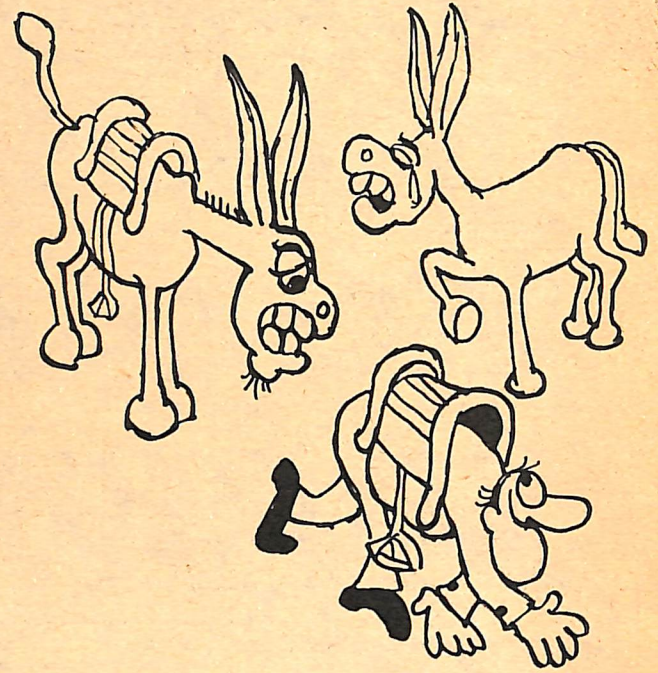

- Yazın, yazın!.. Bizim otuz torbalık yem tahsisatı ne zaman kanunlaşacak!..

İŞSİZLİK sigortası ile memurların parasal sorunlarını şimdilik dalgalandırmaya bırakan politikacılarımız, çalışan hayvanlara da emeklilik hakkı tanınmasını önermişler, hazırladıkları tasarıyı ilgili komisyona vermişlerdir.

Tasarı uyarınca, beş bin iş günü prim ödeyen her hayvan, SSK baytarlarından parasız yararlanacak, yaş sınırını aşanlara emekli aylığı bağlanacak, at, eşek, öküz, inek gibi tanınmış hayvanların yanı sıra, tay, sığa, malak gibi yavruların geleceği de sağlanacaktır.

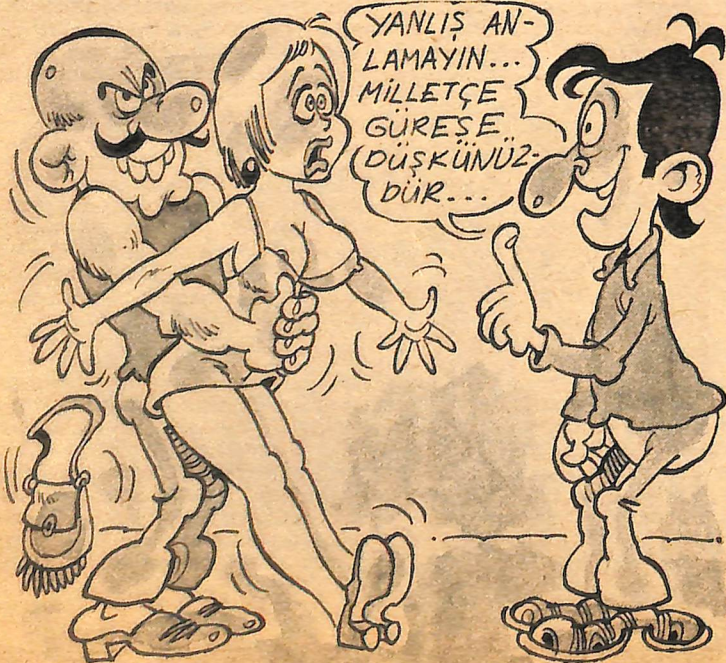
Tasarıya karşı çıkan Kümes Hayvanları Derneği'nin sözcüsü bir babahindi, kendilerini unutanlara şiddetle çatmış, tavuklar olayı protesto amacıyla yumurtalarını kırıp atmıştır. Hayvanlara maaş bağlanacağını duyan yemciler ise, ota-samana şimdiden büyük zamlar yapmıştır.

- Babaaa!.. Bu adam emekli maaşıma göz dikti!.

**Bakanlık
oldu
seferber**

Turistlere marifetlerimizi tanıtıyoruz birer birer!...

Çizen: Sinan GÜRDAGCIK

ÜLKEMİZE turist çekmek için yoğun bir propaganda girişen bakanlık, folklor ekibinden başka çeşitli ekipler kurmuş, gelenleri memnun etmek için yeni bir yöntem bulmuş, din değiştirmek isteyenleri de dikkate alarak, kiralık iki kasabı hizmete sokmuştur.

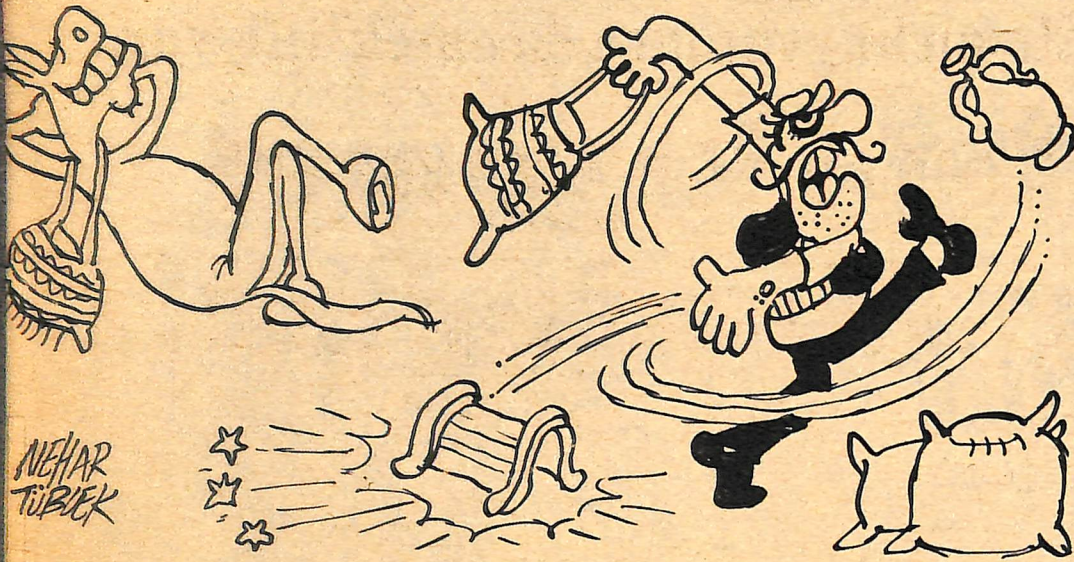
Hazırlanan zengin program uyarınca, turistler topluca hava limanından alınacak, "On dakika mola" komutu ile Sultanahmet'te salınacaktır.

Daha sonra üçüncü sınıf lokantaların birinde köfte-piyaz yenecek, Kapalıçarşı ile Bitpazarı gezilecek, akşam sahil yolundaki kondu gazinoların birinde nargile-çay, gece Sulu-kule'de Müslümanlığı seçenlerin sünet düğünü var.

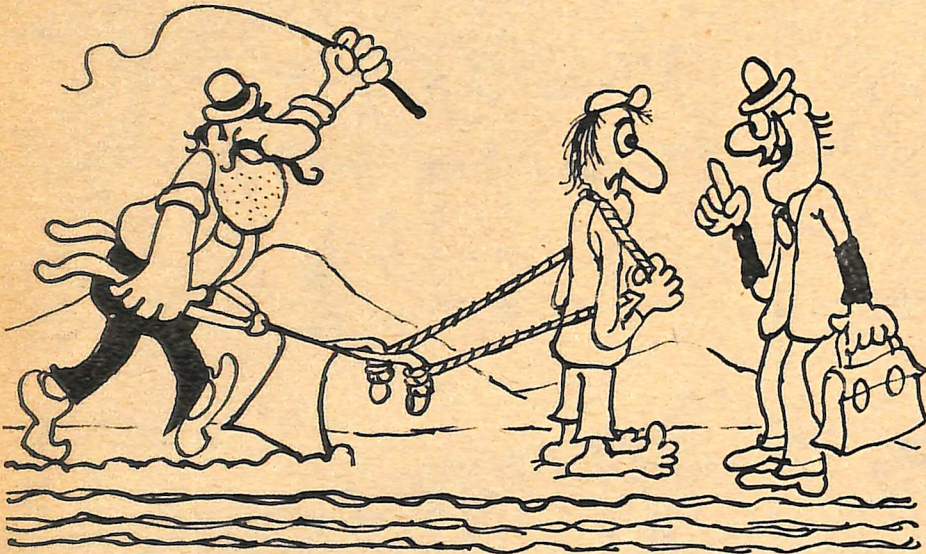
İKİNCİ GÜN:

İzmit-Ankara arasında trafik kazası. (Ölenlerin cenazesi valiliklerce kaldırılacak olup, bir kuruş ek ücret alınmayacaktır.)

Akdeniz kıyılarında toplu tecavüz

- Böyle kanunu çıkaranın!..

- Hiç numara yapma, yutmam!.. Sen bu kanun kapsamına giremezsin!..

partileri, Güneydoğu'da soygun...

ÜÇÜNCÜ GÜN:

Serbest. İstenirse alış-verişe çıkılır, kazıklar atılır, tanışma yapılır. Gidenlerin seneye tekrar getirilmesinin icabına bakılır!.

KARAVANA

Yazan:
Hüseyin
ZURNA

Dış politika

DİŞ politikada bizim üstümüze yoktur. Üç buçuk milyarlık dünyayı dize getirecek gücümüz sağ olsun. Bir kere biz asarız, keseriz ve ezeriz. Atalarımız da zaten kızdıklarını yanyana dizer, kılıçtan geçirirlerdi. Sadece son günlerde bir zorluğumuz var, o da Amerika'nın halt edip silah vermemesi. Şimdi bekliyoruz Washington'daki keçi sakallı Sam'ın Kongresi, bize silahla biraz da para vermeyi onaylayacak mı, onaylamıyacak mı diye... O silahla parayı versin, gerisine karışmasın. Bizim dış politikamızın temeli budur. Bize birisi durmadan silah, birisi de durmadan para vermelidir. Gerisi kolaydır. Biz asar, keser ve ezeriz... Hatta canımız isterse anasını bile şey ederiz... Ama parayla silahı başkası vermelidir. Sonra da ne yapacağımızı bir kıyıya çekilip seyreylemelidir. Atalarımız üç kıtaya hükmederdi. Venediklileri de, Viyanalıları da sık sık yanyana dizer, kafasını keserdi. Yunanlıları da keserdi, Bulgarları da keserdi, Rusları da keserdi, İtalyanları da keserdi. Romenleri de keserdi, Macarları da keserdi. Makedonyalıları da keserdi, Hırvatları da keserdi. Çekleri de keserdi, Sırları da keserdi. Lehleri de keserdi, Almanları da keserdi. İngilizleri de keserdi, Fransızları da keserdi. İtoğlu itler, kesildikçe budanmış gibi olup geliştiler. Bize silahla para versinler, vallahi yine yani... Alim Allah.. Şöyle avcumuza tükürdük mü... Dünyanın bir ucundan girip bir ucundan çıkarız. Bizim dış politikamızın üstüne yoktur.. O nedenle bize herkes saygı duyar.

DİŞ politika demek, silahla parayı başkası verdikçe ve de aklına estikçe canının istediğini kesmek demektir. Osmanlı İmparatorluğu neden battı? Kese kese kesecek kimse kalmayınca, can sıkıntısından battı. Dünyaya gelmekten murat başkasını kesmek, ezmek, asmak, öldürmektir. Biz de dünyaya geldiğimize göre, birilerini asıp kesip öldürmemiz gerekir. Kimseyi bulamazsak, kendi kendimizi asar-keser, öldürürüz. Gençleri öldürürüz, yoldan geçen yayaları öldürürüz, karıları - kızları öldürürüz. Denizdeki balıkları, kümesteki tavukları, hastalanan alıkları öldürürüz.

Dış politika, kızdığını öldürmek demektir. Tek silahla para versinler bize. Önce Asya'dakilerin üstüne gidelim. Sonra Avrupa'dakilerin. Sonra Afrika'dakilerin. Avustralya ile Amerika'nın da üstüne gittik mi, karalar ve denizler cep- te keklik sayılır. Kurtları kuzuları, kuşları böcekleri de öldürdük mü, dış politika sağlama bağlanır.

Şimdi keçi sakallının kararını bekliyoruz. Sonra ne kadar Müslüman varsa İstanbul'a çağırıp dönerle pilav yiyerek namaz kılacağız. Bozkurdun resmini de Çin Seddi'nin duvarına asacağız.

Dünya çok karıştı. Her yerde bozguncu var.. Buna bir çare bulmak gerek. Geleneklerimizi unutmıyalım. İtalya sola kayıyor, Fransa da olmadık rezillikleri yayıyor; Filipinler curcuna, Tanzania halt ediyor. Mali bulanık. Solcuyum diyen kimseyi takmıyor, bizim evde de sular akıyor. Böyle şey olmaz. Dış politika yapmalıyız. Çok iyi biliriz dış politikayı. Önümüzdeki ay temmuz ayı. Atalarımız asar, keser, ezerdi.. Şule artık kocadı, eskiden çok gezerdi. Bizim tek derdimiz para... Biri bize silah vermeli. Her türlü lzm'e karşıyız. Mali olmiyan pahalı çarşıyız. Dış politikamız sayesinde güçlüyüz. Atalarımız saye- sinde övünçlüyüz.

BİZ erkekiz ayrıca.. Erkek ne demek? Dış politikada kime rastlarsa anasını şey eder demek... Bizim dış politikamız çok geçerlidir. Kahveci Arif'in çayları şekerlidir. Ayrıca biz kurnazız, zekiiz, yuttururuz, yutturduğumuza da unuttururuz. Amerika bize silah vermeli. Para da vermeli. Biz neyin düşmanıyız? Biz özgürlüksüzlüğün düşmanıyız. Biz çok severiz özgürlüğü, uygarlığı, yalnız işte şu döviz darlığı... Biraz para bulsak.. Görün siz dış politikayı!

Hiç bir lzm istemiyoruz.. Turizm hariç. Kemalizm sonra gelir. Kökü dışarda fikirlere paydos. Marmara'yı karıştırıyor lodos. Kökü dışarda silaha evet. Kökü dışarda paraya hay hay.. Elektrik kesildi vay vay!.. Sevim başkasını seviyor ay ay!.. Dış politika çok önemli... Sovyetler'le dostuz. Üçüncü dünya arkadaş. Batıya dönük, NATO'ya bağlı, sollu sağlı ve yağlı. Fatma'ya boş ver. Fatma çok edalı... Dış politikada atalarımızı unutmıyalım. Geleneklerimiz kutsaldır. Sakallı silah vermeli. Yoksa kızarız. Kızarsak da yakarız. Şimşek gibi çıkarız. Dış politikayı iyi yürütüyoruz. İçerde barış, dışarda barış. Herkesle dostuz. Kızarsak keseriz ha... Kızarsak asarız haaa... Kızarsak yatırır, tükürüksüz öperiz haaaa...

**Turizm ve Tanıtma
Bakanı'nın Londra'ya
atanan kızı hakkında
soru önergeleri veriliyor ama...**

Alev hanım "Yes... No..." demeye başladı bile...

BİR de başımıza "Kızıl saçlı genç kız..." çıktı... Alev hanım. Türk Parlamentosu'na soru önergeleri veriliyor... Gazetelerde sütun sütun yazılar çıkıyor. Kızıl saçlı güzel kız Londra'ya nasıl gitti? Kızıl saçlı genç kız elinde diplomatik pasaport olduğu halde Londra

da çalışma iznini kimden ve nasıl aldı?... İngilizce (hatta yabancı dil) bilmediği halde Alev hanımı, THY'nin Londra bürosuna kim tayin etti? Kızıl saçlı genç kıza, babasının başında bulunduğu bir teşkilatta da ayrıca, ek iş verilmiş midir, verilmiş midir?... Bu ek işi veren kimdir? Bir milletvekili, Başbakan'a resmen ve tahriren soruyor: "Alev hanımın, Londra THY bürosuna ancak personel yemeği yemek üzere öğle üzerleri uğradığı rivayet ediliyor... Doğru mudur?... Değil

midir?... Bunun için kendisine kaç sterlin ödenmektedir?...

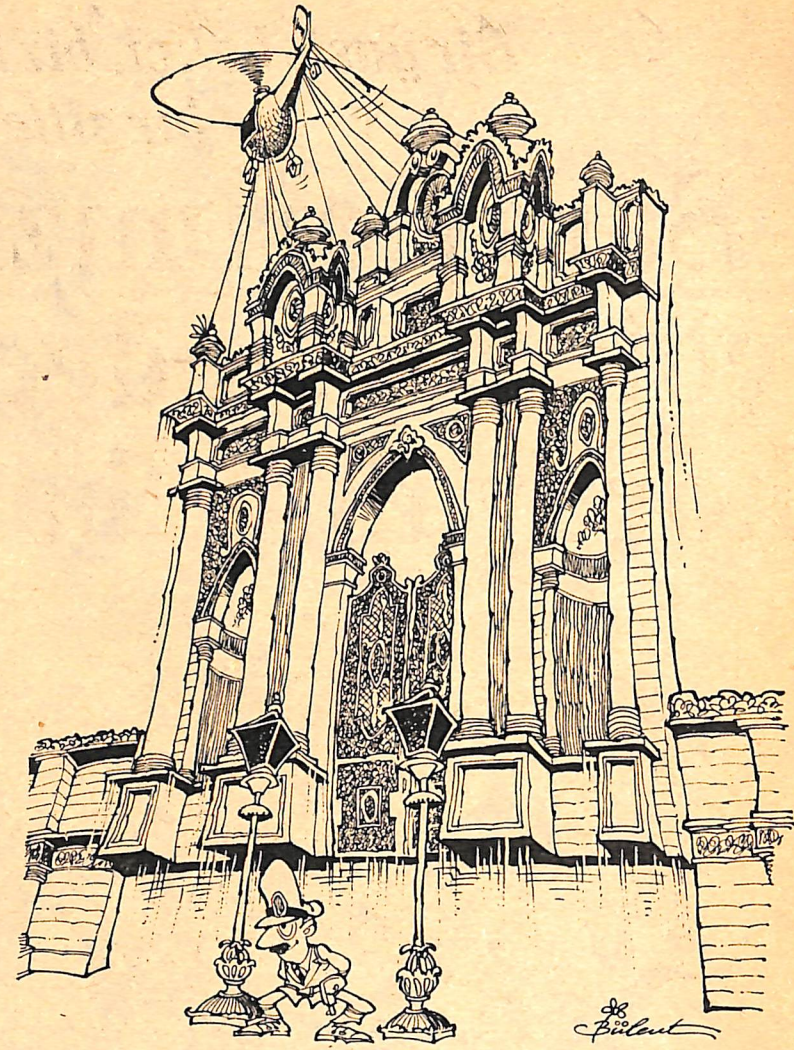
Akıllı bir gazeteci, 'Parlamento' dan çıkardığı bu kayıtları okuyucularına "Pazar Bilmecesi" halinde soruyor. Bilene aşkolsun!...

Sizin anlayacağınız, hayat pahalılığı, Kıbrıs, Akdeniz bir tarafa... Kızıl saçlı esrarengiz kız bir yana... Bize sorarsanız, bunda pek merak edilecek, abartılacak bir yön yok...

Bir kere Alev hanım koskoca bir bakan kızı... Olur böyle şeyler... Sonra Isparta'da, Yahya beyle aynı ana okulunda okuduğu rivayet edilmektedir.

Her açıdan belli ki çok zekî bir vatan evladı... Allah zihin açıklığı verirse, inşallah, ileride dil bilgisini ilerletir... Bakarsınız "Yes..." der. "No..." der, yavaş yavaş... Ne var bunda bu derece telâş edecek sanki?...

WHERE İZ NEREDE
THE OLMAK TÜRKİSH
KONSOLOSLUK AND
I GİTMEK!...

**Sotalı
bir yer bulalım,
gece kondumuzu
konduralım!..**

**Bunları
biliyor musunuz?**

★ Kayıkçılar küreği niçin yüzleri müşteriye dönük olarak çeker?.

Ucunda para var, anam-babam... Tüyen olup olmadığını nereden bilecek adam? ★ Yemekte bıçak ne zaman ve neden kullanılmaya başlandı? Bir rivayete göre XVIII. yüzyılın başlarında... İki İskoçyalı birlikte yemeğe gitmiş, aynı anda ikisi de, "Bu namussuz benden önce yemeği bitirirse, hesabı ödemediğim tüyer" diye düşünerek bıçakları çekmiştir!.

★ Viskiyle bira karıştırılınca ne olur? Hiç!... İçen duman olur... ★ Kan, vücudumuzda neden dolaşır? Kendini avutmak, işsizliğini unutmak için...

★ Siyasetle uğraşanlara neden "Politikacı" denir? Sıkıntılı toplumlarda bir gerçeği gözler önüne sermek için... Sözcüğün aslı, Politik-acı'dır. Söylenirken söylenirken bu sözcük anlamını yitirmiş, birleşerek "Politikacı" olup gitmiştir.

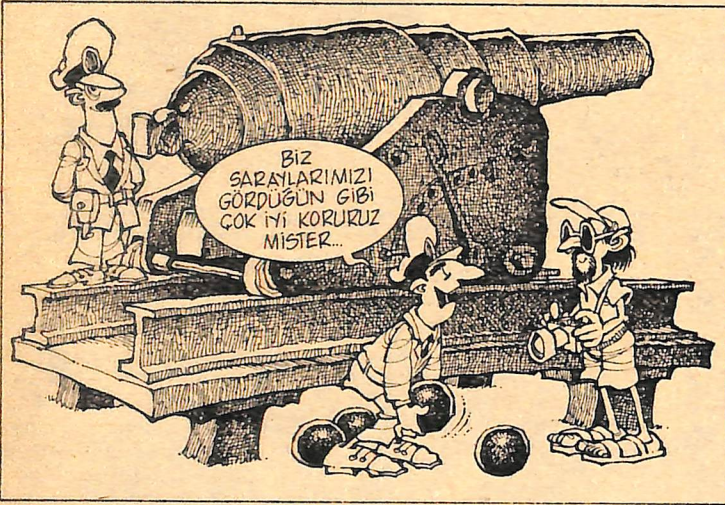
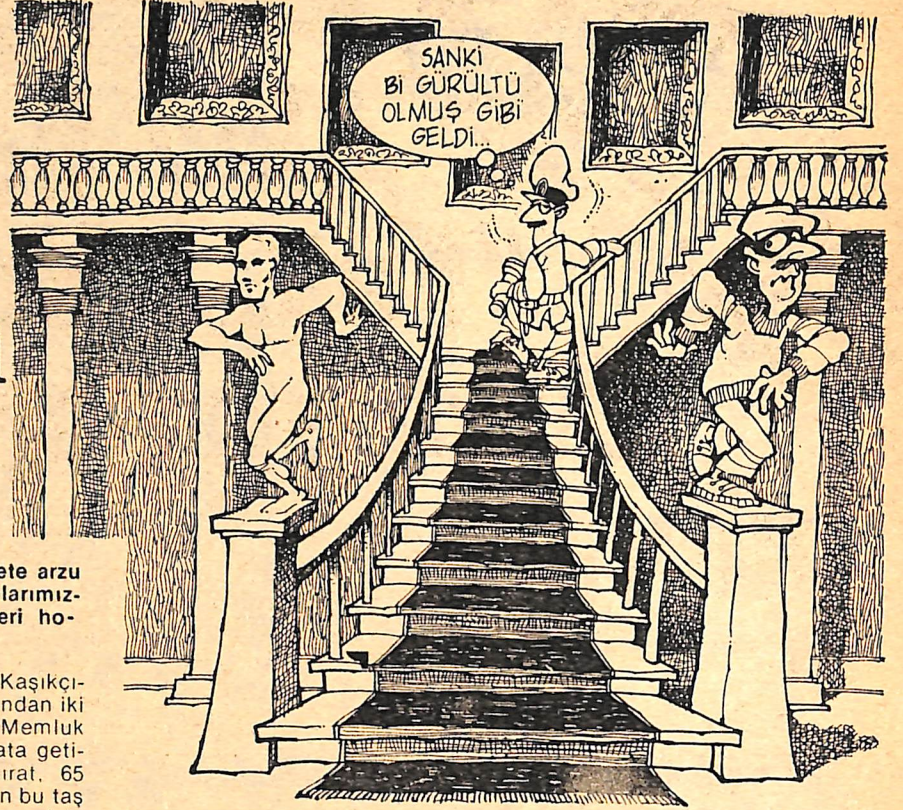

★ Şekerleme ile tekerleme arasında ne fark vardır? Çok az. Biri insanın içini bayıltır, diğeri gülmekten katıltır.

*Bir yaşlı bekçi, bir kangal ip
ve bir zille korunan*

Saraylarımızı çok rica edeceğim koruyalım baylar!

Cizen:
Bülent
ARABACIOĞLU

BIRAZ uyanık bir çete arzu edersebakın,saraylarımızdan Tarihî ve marîhî neleri hoşlayabilir...

KAŞIKÇI ELMASI: Kaşıkçı-zade İbrahim Paşa tarafından iki tahta kaşık karşılığı Memluk Sultanı Cebrettin'i kravata getirilerek iç edilen 380 kırat, 65 doru at, 36 eşekle taşınan bu taş tam 8556 alaimisemâ rengiyle mücella olup, bakanın gözbebeklerini Kandilli'den aktarmayıp Beykoz'a kadar olan sahayı istimal eder.

TAHMINİ KIYMETİ: 8 milyar 396 milyon dolardır. Ayrıca altında tutacak yeri de vardır.

İSKENDER'İN KEBAP TAKIMI: Büyük İskender'in Bursa'da yediği sırf elmaştan mamul bu

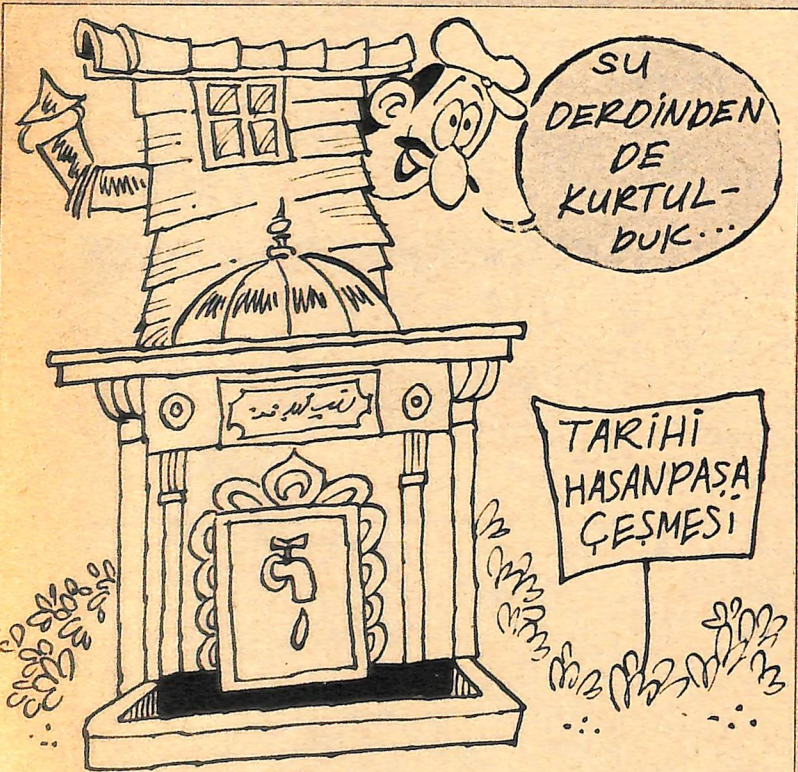
kebab takımının sadece ızgarası beş kıtanın muhammen bedeline karşılık olup, sandal bedesteninde açık artırma yoluyla 30.000 altına Altıncı Mahmut'a satılmış ve Mahmut'un emriyle hazineye 1308 Rumi tarihinde devredilmiştir.Takım halen liglere kadar kampta kalacaktır.

GERDANIYE: Zebercet, yakut, yakup, lal, safir olarak Sefir Fransua Bernard tarafından hazineye 6 milyarlık hatır senedi ve banka çeki karşılığında emanet verilmiş, sonra üstüne yatılmıştır.

NOT: Gerdaniyenin, pişmaniye ile hic bir ilgisi yoktur.

YIKIMI, yapımından daha kolay bir konut türü olan gecekondur, her yere yapılır. Yapılırsa yıktırılır, kondurucu

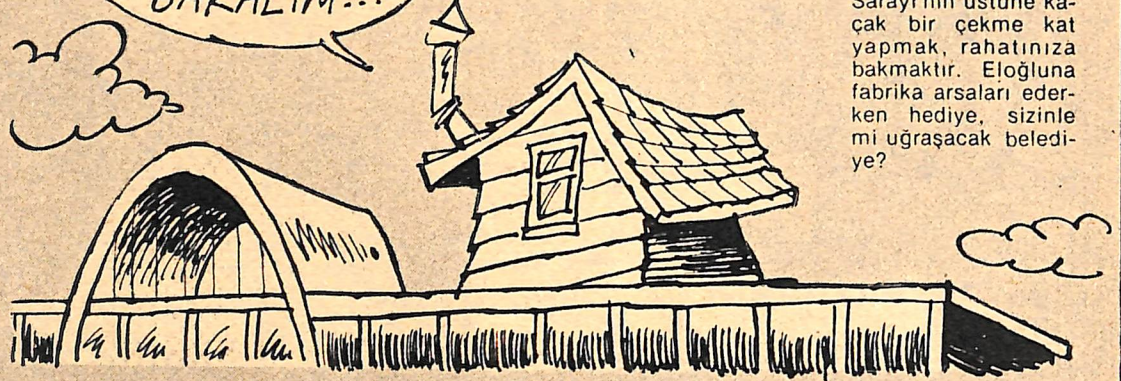
canından bıktırılır! Öyleyse önce sotalı bir yer bulacağız, sabah olmadan evimizi kuracağız. Kendiniz temin edin kumu çakılı, parasız veriyoruz akılı:

Tarihî yapılar

Gecekonducular için en uygun olanıdır. Vakıflar-Bakanlıklar-Belediye müfessenden hiç biri sahip çıkmadığı için kimse ne yaptığınızı sormaz, şikâyet olmaz. Belediye Zabıtası duymaz. Duysa bile, kendünüzü oturttuğunuz yapının tarihî değeri olduğundan bırakın kazmayı, fiske de vurmaz.

ŞİMDİ DE ELEKTRİKLERİ KESSİNLER BAKALIM...

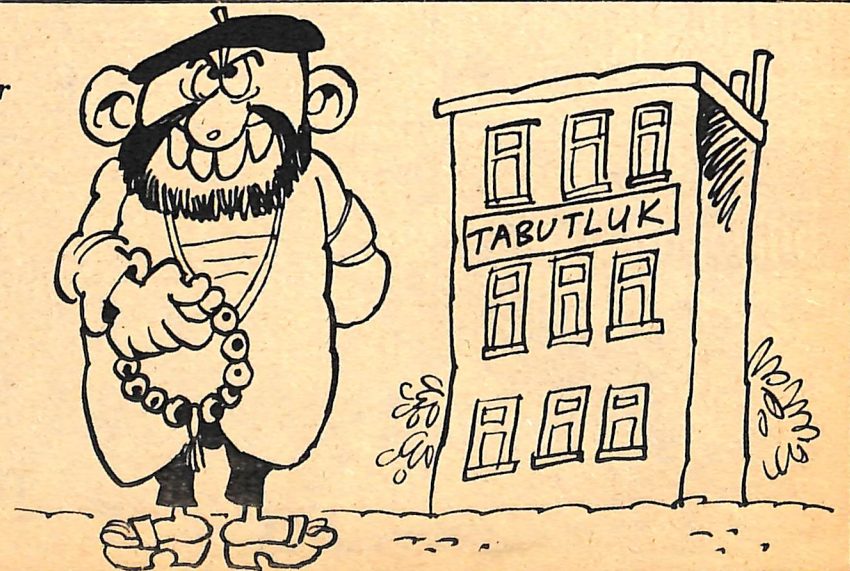
Belediye malları

En uygunu, Belediye Sarayı'nın üstüne kaçak bir çekme kat yapmak, rahatınıza bakmaktır. Elioğluna fabrika arsaları ederken hediye, sizinle mi uğraşacak belediye?

Camiler-İmaretler

Yerinizi seçin, hemen bir makbuz bastırarak halktan yardım toplama-ya geçin. Kısa sürede para babası olursunuz. Bir kuruş ödemediğiniz arsanın üstüne yatarsınız, saldırılardan kurtulmak için bir mes-cit temeli atarsınız, "Bu da tabutluğu" diyerek en kralından bitişğine üç katlı evinizi yaparsınız.

Baksanıza, çeşme tepelerine ev kuruyor adam, durulur mu anam babam!...

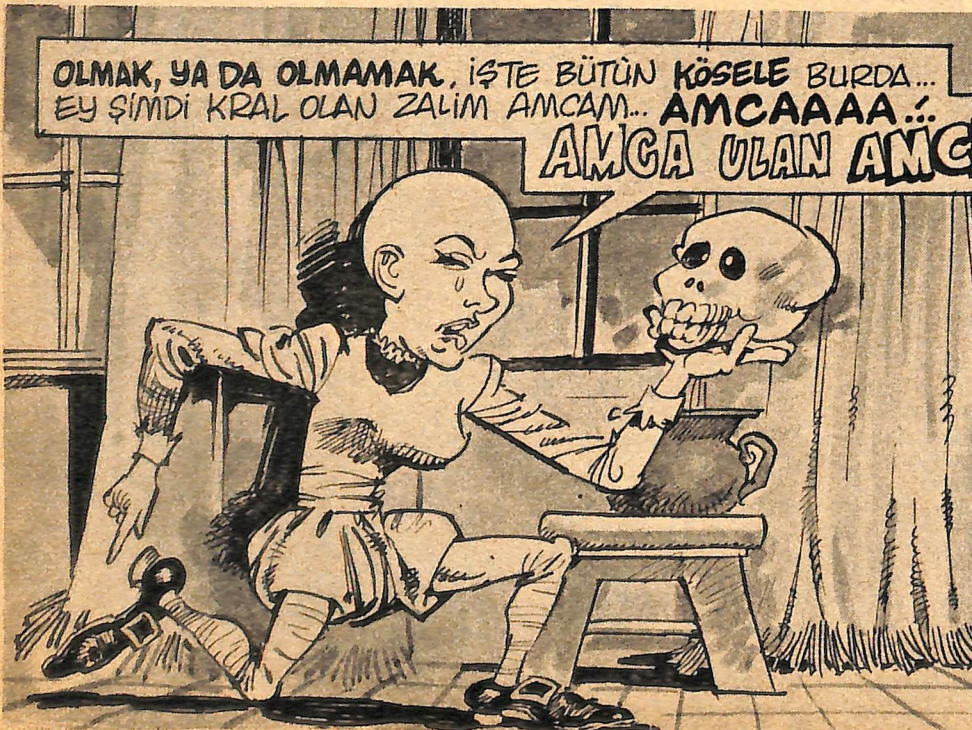
HAMLET^{li} OMLET

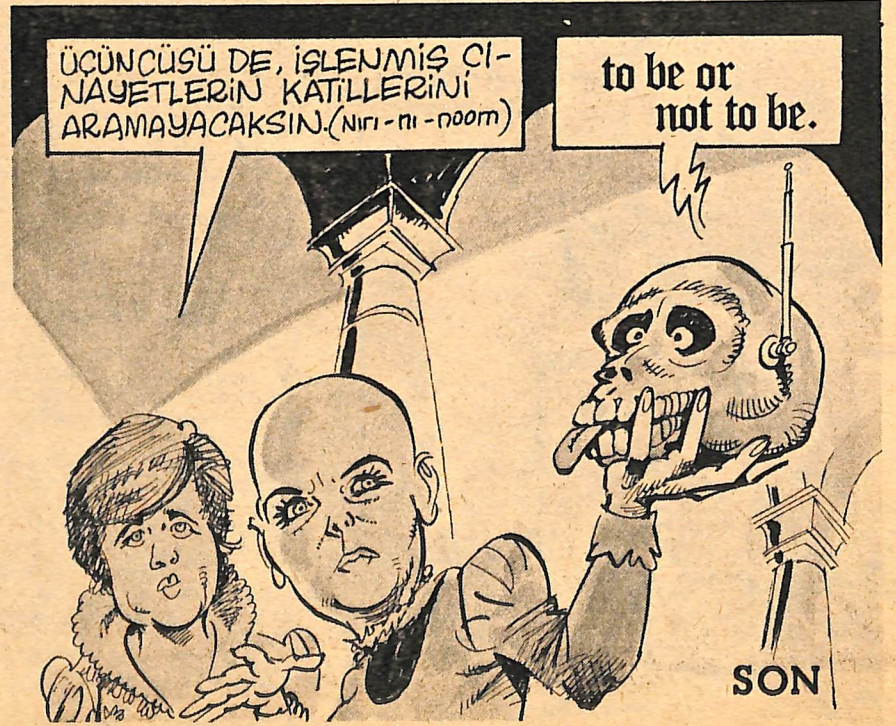
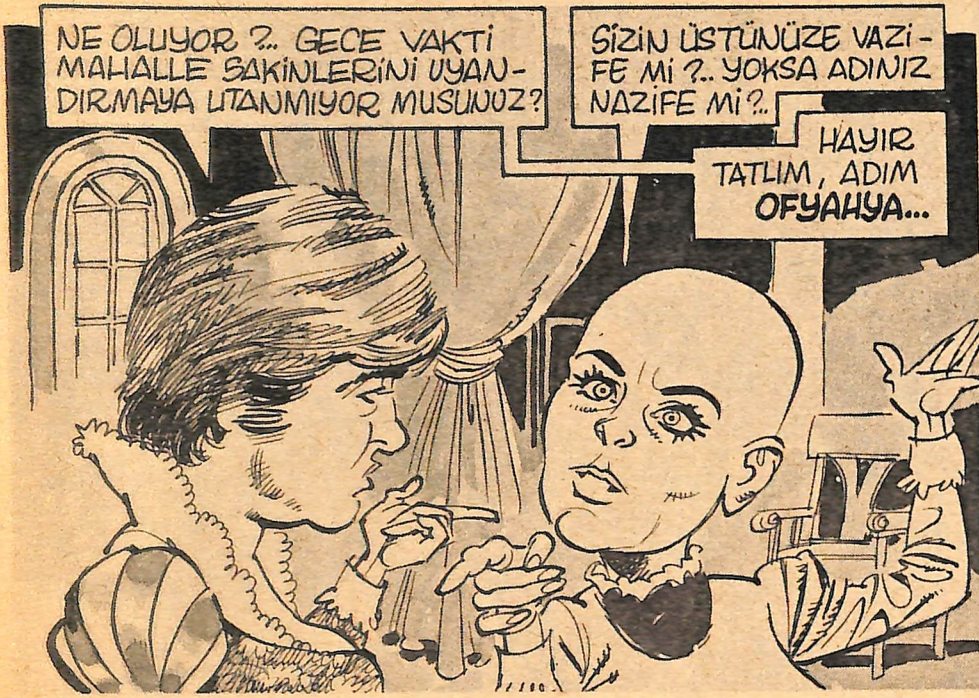
ÖNEMLİ NOT:

Ofelya rolünü neden Ofyahya'ya verdiniz demeyin, biraz da dedikodulara kulak verin...

Yazan: Kandemir ŞEKSPİR

Sahneye koyan: Bülent DÜZGİT

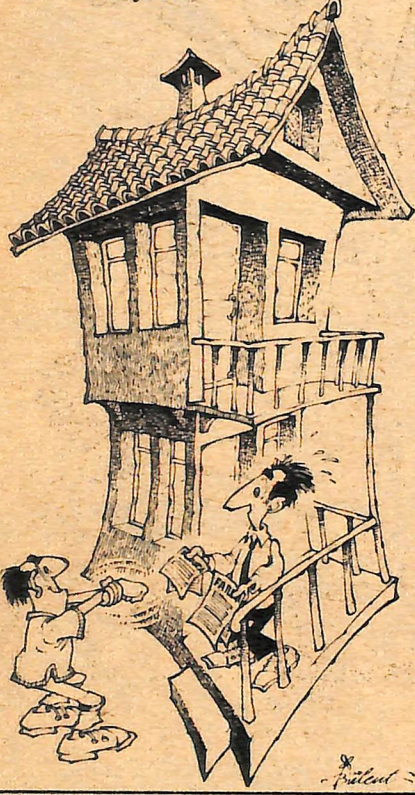

Sür malını ekrana

* ver parayı reklama!..

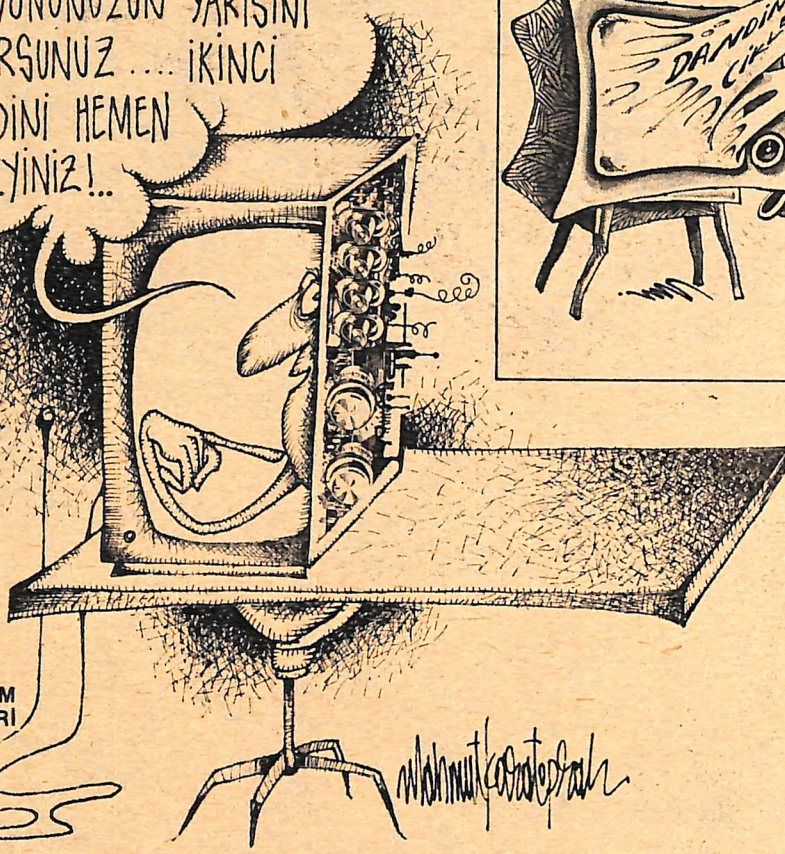
Elektrik, su, havagazı borcunuz mu var?
"BIRAKIN BİZ ÖDEYELİM"
Dememizi bekliyorsanız hava alırsınız!
En iyisi yeni bir ev bulun,
ortalıktan kaybolun!

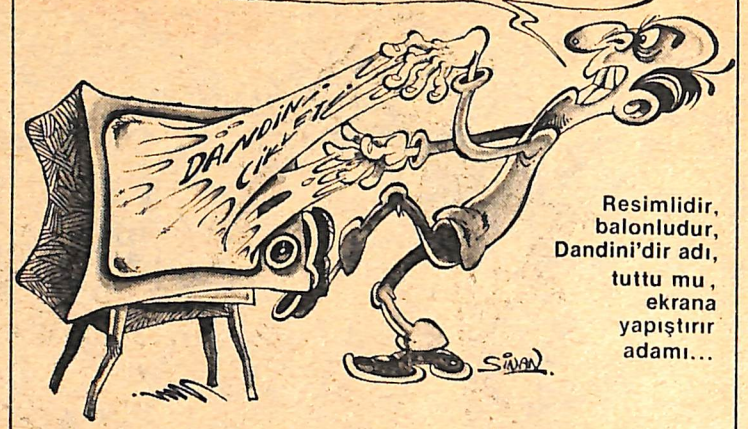
TELEVİZYONUNUZUN YARISINI
KULLANIYORSUNUZ İKİNCİ
TAKSİDİNİ HEMEN
ÖDEYİNİZ!..

...Yoksa
bonolarınız
protesto
olacak,
icra ikinci
yarısını da
elinizden
alacak!

OLTAM
EGÜLATORLERİ

ŞU TELEVİZYONDA DA
ÇİKLET REKLAMINDAN GEÇİLMİYOR YANI !..

Resimlidir,
balonludur,
Dandini'dir adı,
tuttu mu,
ekrana
yapıştırır
adamı...

ÇARŞAMBA PAZARI

Yazan:
Hikmet FERİDUN ES

Operet yıldızı Miloviç ve Tangolu Hanım...

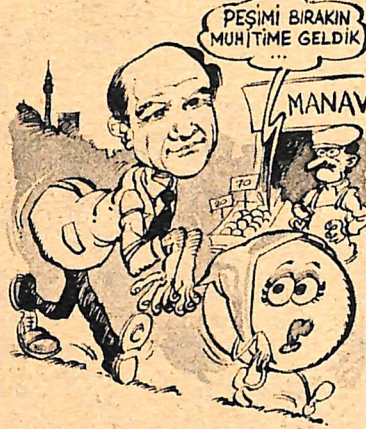
TV'de çok ünlü bir şarkıcıyı dinliyo-
ruz:

Şinanay nay da yaz geldi...
Pazara kiraz geldi...
Beş okka kiraz aldım...
Tangolu Hanıma az geldi...
Atma be üstat!... Beş okka kiraz haaa?
Yani aşağı yukarı yedi kiloya yakın... Ne
eder 30 liradan?... 210 lira!...
Eğer sahi ise tebrikler doğrusu... Biz
bir kilosunu alamıyoruz birader... Ne iş
yaparsınız siz?... Mobilya ihracatı mı?...
Demir karaborsası mı?... Çimento mu?...
Hem size bir şey söyleyeyim mi?... Zafî-
âliniz o "Tangolu Hanım" dan vazgeçiniz.
Bir oturuşta 7 kilo Yarımca kirazı yiyen,
üstelik de "Daha var mı?... " diyen kadın-
dan insana hayır gelmez... Kirazı değil,
sizi yiyip kül eder hatun... Ocağımıza incir
diker...

İlk dünya savaşında İstanbul'a Milviç
diye bir operet artisti dadanmıştı. "Dün-
yanın en hızlı para yiyen kadını..." diye
tanınırdı. Sigarasını hem de o zamanın
parası ile ellilik banknotlarla yaktırdı.
Aşıklar kadının iskarpininden şampanya
içerlerdi...
Sizin, bir oturuşta 7 kilo kiraz yiyen
Tangolu Hanım da Miloviç'ten aşağı değil.

Fren patladı!..

Vay canına!...
Demirel haklı imiş meğersel!...
Avrupa Ekonomik İşbirliği Kalkınma
Örgütü, Türkiye'ye çok büyük bir tehlike
işareti çakmış!...
Aman ne yapıyorsunuz?... Kalkınma-
da çok hızlı gidiyorsunuz... Yavaş yavaş...
Süleyman bey derdi de, inanmazdık...
Meğer ne imişiz biz yahu?... Ne hızlı
kovboyıldanmışız!...
Evet... Hızlı Süleyman beyin de OECD'
nin de hakkı var... Tehlike çanları çaldı.
Pek öyle hızlı gitmeyelim.. Süratin sonu
felâket...
Çek Süleyman ayağını gazdan...
Fren patladı çoktan!...

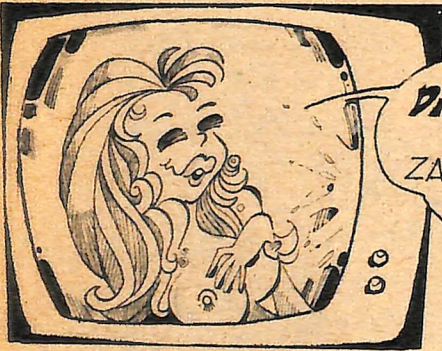
Biz şeftali peşinde... İsvan kimin peşinde?

KIRAZDAN söz ederken aklımıza
şeftali geldi...
O da edepsizliği iyiden iyiye ele aldı...
İlk muhabirlik günlerimde idi. Bir gün
şefim çağırdı. Çok önemli bir iş verdi:
-Şeftaliyi takip edeceksin!...
-Efendim?...
-Şeftaliyi takip edeceksin...
Yeniyim ya... Herif beni işletiyor san-
dım... Şeftaliyi takip etmek... Kalmadı mı
dünyada takip edilecek kimse?... Üstelik
de şeftali karışık anlamı yemiş... Anlama-
dığım çakınca şef sordu:
-Kaça yiyeceğin şeftaliyi İstanbul'da?...
-Bilmem...
-15 kuruş!... Yerinde kaç para imiş
biliyor musun?... 60 para!... Yani bir bu-
çuk kuruş...
-Vay canına!...
-Vay canına yaaaa!... Şimdi zafîâliniz
ağaçtan başlayıp, manav dükkanına kadar
şeftaliyi adım adım takip edeceksiniz...
Hani bir yakalarsak, yok mu?... Bir suçüş-
tû yaparsak... Şeftalinin yolunun nerede

kesildiğini, bir buçuktan, 15 kuruşa nasıl
çıktığını... Büyük gazetecilik!...
Ve arkadaşlar Beyoğlu'nda güzelleri ta-
kip ederken, biz Bursa köylerinden şef-
talinin peşine düştük... Yakaladık da...
Bomba gibi patlattık... Ve şeftali 7 buçuk!
Acaba bugün bu takibi yapan makam
yok mu?... Şeftalileri, kayısıları, çilekleri,
elmaları, armutları, kirazları, kim takip
eder?...
Hepsi başıboş... Hepsi ateş pahası...
Yöneticilerimiz, Ahmet İsvan kirazın
peşinde değil de, kimlerin peşindedir?
Söyler misiniz bana?...

Altın yumurtlayan piliçler...

YEŞİLKÖY'de yolcu bekliyoruz...
Altın yumurta yumurtlayan tavuk-
lar değil de, altın yumurta yumurtlayan
piliçler geliyor...
Havalandan 5 Türk çocuğu inmekte...
Küçük avuçları altınlar, gümüşlerle dopdu-
lu... Bronz madalyaları saymıyoruz bile...
Gümrük memurları böyle acayıpbağaj gör-
mediler şimdiye kadar... 11 madalya ve
sadece 5 çocuk!... Bunlar Türkiye'nin mi-
nik yüzücüleri... Dünya yarışmalarında üst-
üste Türk İstiklâl Marşı'nı çaldıran, üst-
üste bayrağımızı direğe çektiiren minik
şampiyonlar...
Bir müddet önce de İngiltere'nin en
ünlü kalecisi hayretlere düşüren küçük
penaltı şampiyonumuzu aynı heyecanla
karşılamıştık...
Bir de toplam kiloları, tonları aşan,
deve çanı gibi gümbür gümbür giden gü-
reşçilerimizin süklüm-püklüm yurda dö-
nüşlerini gözlerinizin önüne getiriniz...
Eski çocuklar büyüklüklerinden ders alı-
rardı. Büyüklük de ancak, "Çocuktan al
haberi" derlerdi. Durum değişti. Galiba
babaların çocuklardan ibret ve örnek al-
maları lâzım... Ve "Çocuktan al dersi"
diyeceğiz...

Dr. Selim
Sizi
ZAYIFLATACAK

Dr. Selim
Bir
HARİKA...

Dr. Selim

EKSTRA

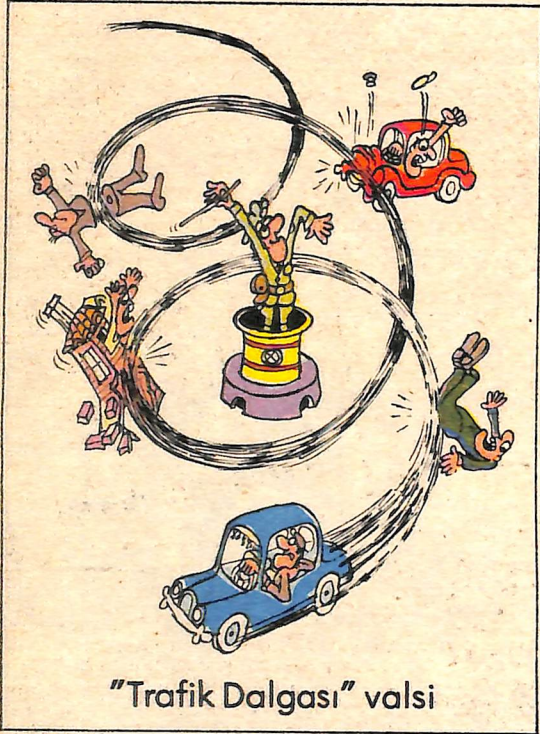
Çarşaf

"Uçan Çöpler" balesi

"Bu Ne Paspal Hayat" operasından arylar

"Trafik Dalgası" valsı

Hayran kaldık
İstanbul
Festivali' ne
ve...

Uçan Çöpler balesine

Çöplerin iştirakiyle
UÇAN ÇÖPLER BALESİ

**EYÜP SULTAN
DAR GELİRLİLER KOROSU**
Şef. Mehmet Endargelir

YAYLI ZAMLAR KUARTETİ
(Süleyman keman, Necmettin obua,
Feyzi klarnet, Alpaslan zurna)

**BİTİK TENOR MUHARREM
BAREM'DEN "BU NE PASPAL
HAYAT" OPERASINDAN AR-
YALAR:** (Ev sahibi, bakkal ve ka-
sabın iştirakiyle)

**KÂRIKADİM ORTA OYUNU:
ZAMLI ENGİNAR**
(Kahkahalı, ibretli, sade suya tirit,
üç perde, nerde pilavla zerde)

KARAGÖZÜN MİNİBÜS CEFASI
(Kasetten)

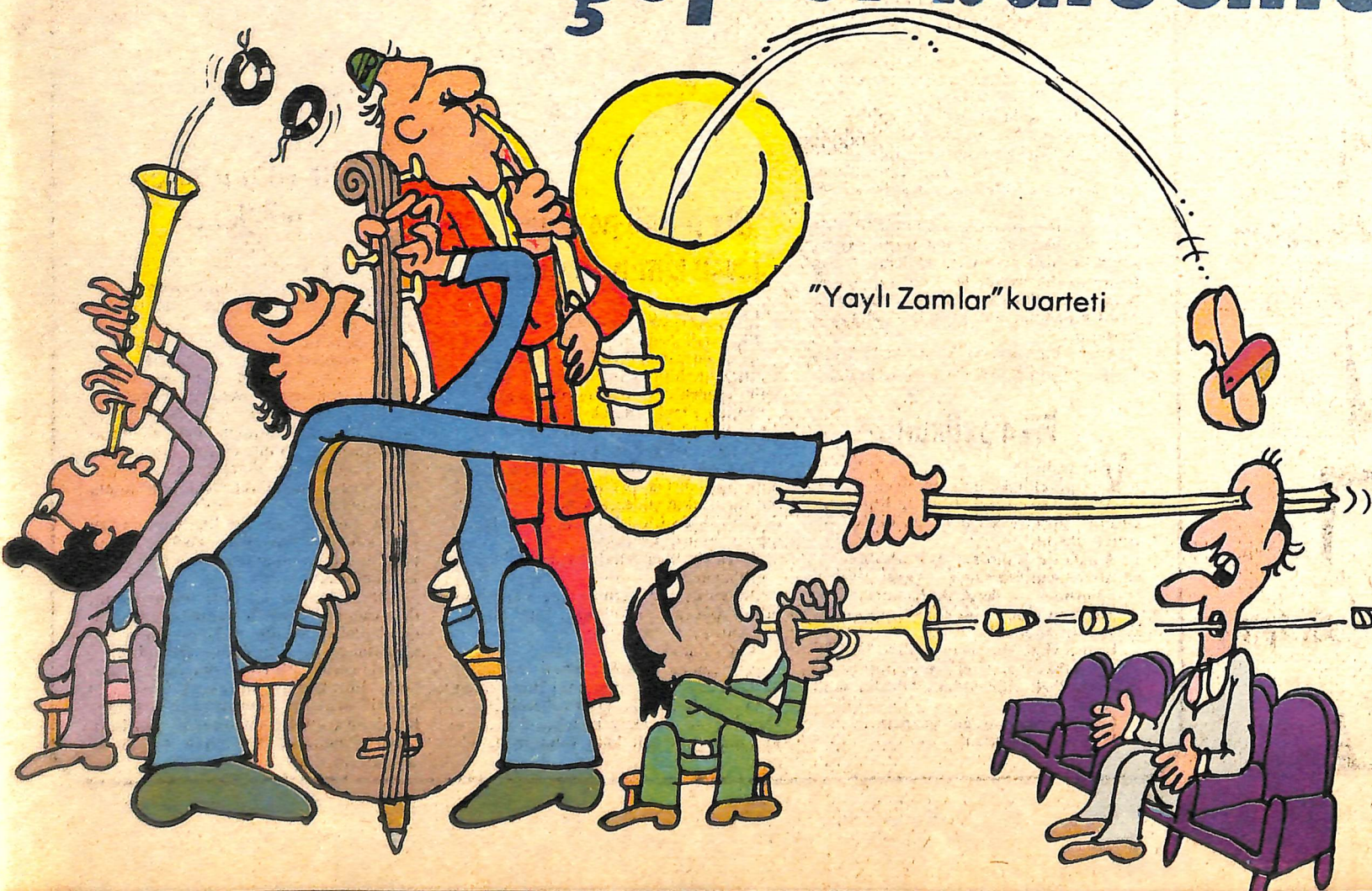
**EV KADINLARINDAN KOCALA-
RINA: TUZ BALESİ:**

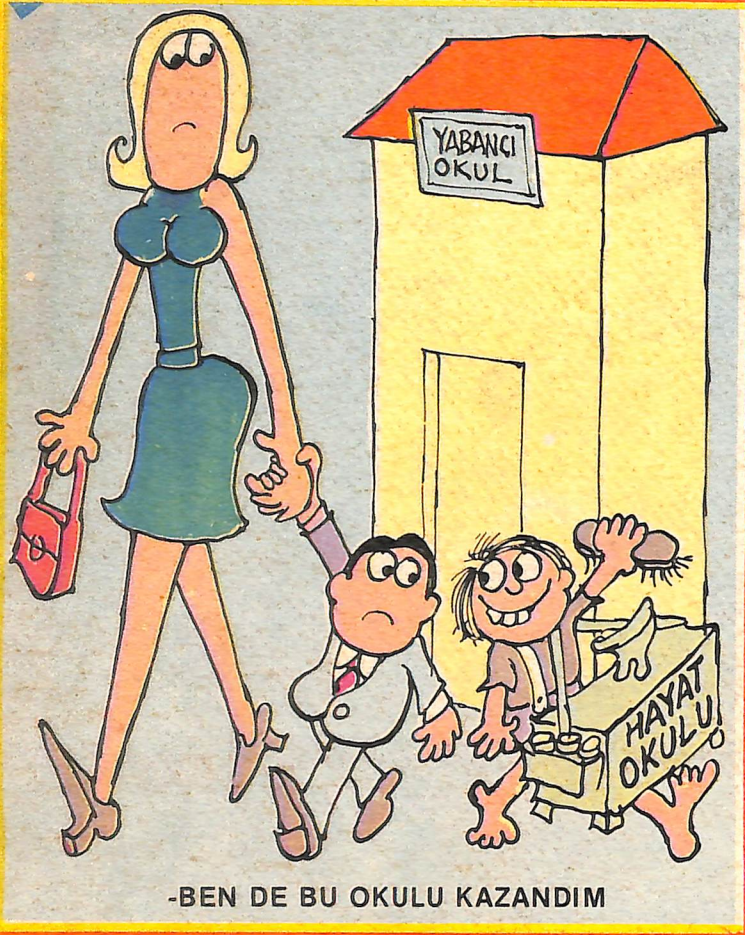
**ÇEVRE YOLUNDA "TRAFİK
DALGALARI" VALSİ**
Şef. Trafikçi Kavşak Muzaffer.

**SOPRANO FATMA ELİNİNKÖRÜ
TARAFINDAN GECEKONDUCU-
LAR OPERASINDAN HAZİN AR-
YALAR**
(Kilosu 30 liradan bamyalar)

**FOLKLORCU AYI MAHMUT'
TAN HAMUR MAYASI**
... Ve sabaha kadar ıstırap ,kalite,
şarap, bütün halimiz harap! Nerden
çıktı bu festival? Fazla bozulma,
sen de dal!

"Yaylı Zamlar"kuarteti

-BEN DE BU OKULU KAZANDIM

Sınavlarda soruları acaba kim seçiyor?

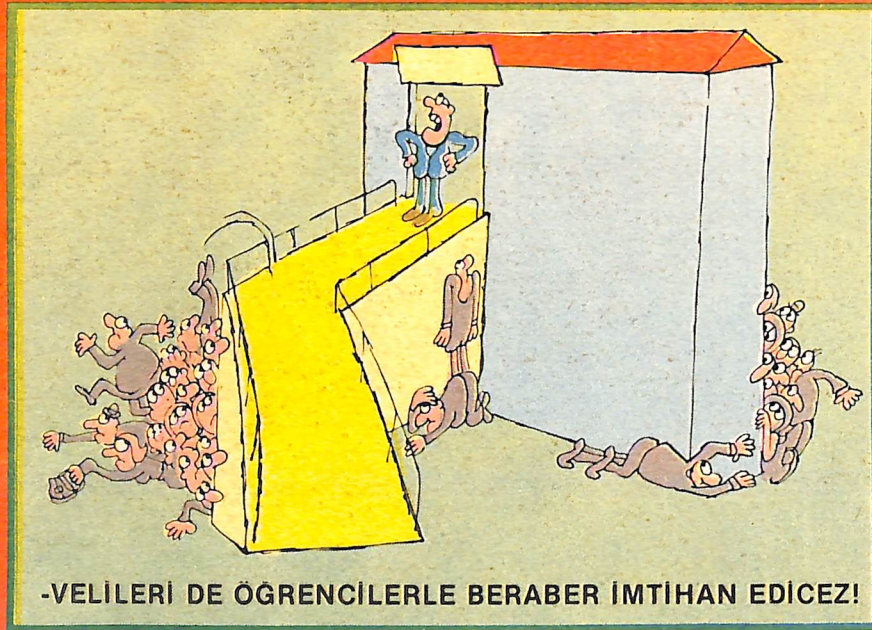
Yazan: Süavi SUALP

Çizen: Nihar TÜBLEK

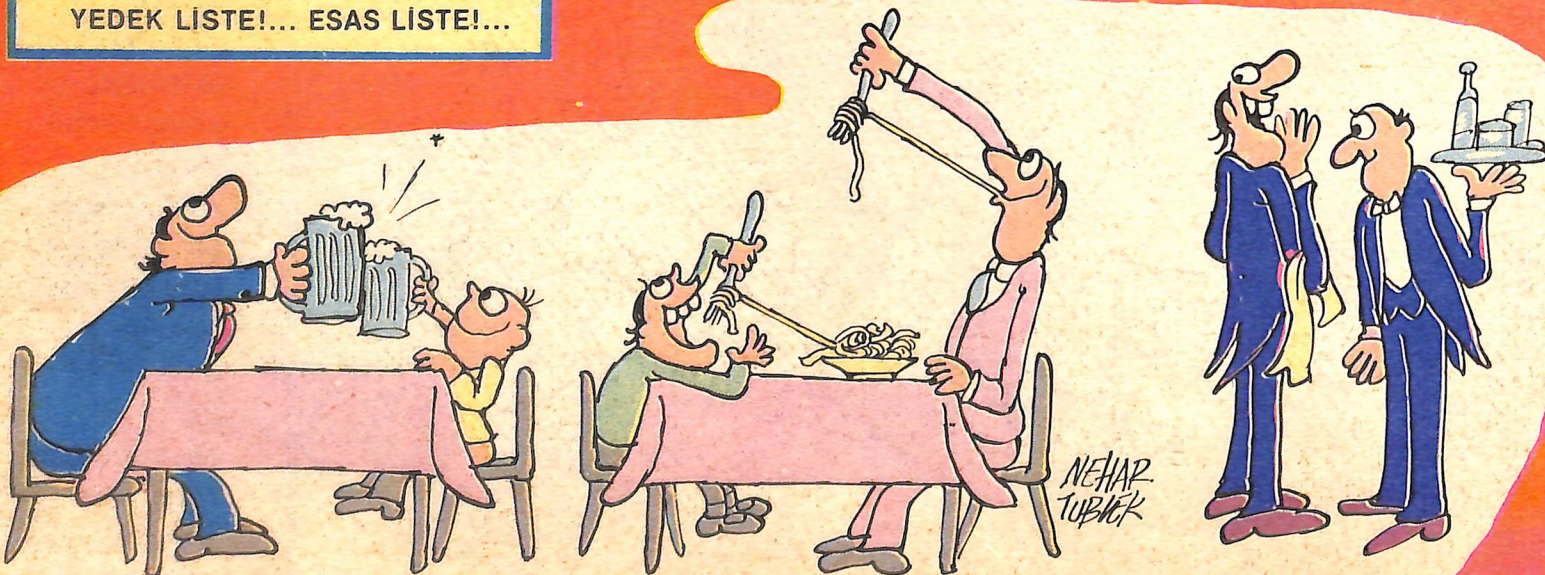
Çizen: Sinan GÜRDAGCIK

YEDEK LİSTE!... ESAS LİSTE!...

-VELİLERİ DE ÖĞRENCİLERLE BERABER İMTİHAN EDİCEZ!

-ŞEREFİ YİYİP İÇİYORLAR! BİRİSİNİN OĞLU ALMAN LİSESİNİ, DİĞERİNİN OĞLU İTALYAN LİSESİNİ KAZANMIŞ!...

ORTAOKULLA GİRİŞ

Veliler

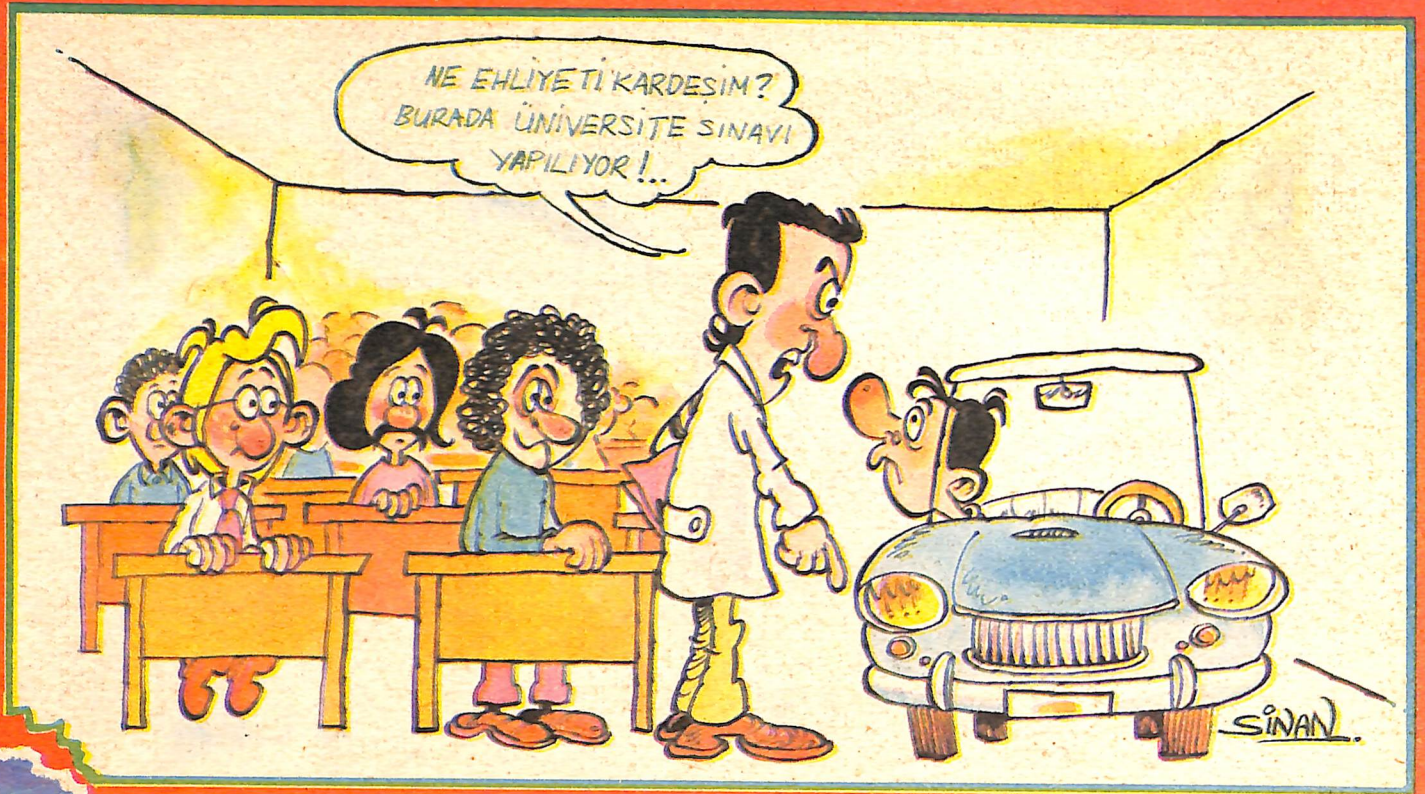
"Ah bilseniz kardeşim, imtihanı i zıyansebil c kazak ör gecenleri çok gör yavrum giremed okul yerine İste bir velinin ne r

S Tutmayın beni. kurulu, ne hoca Benim oğlum hep iftirayla nasıl kazandı sankim sadece Tabii hept soktunuz. Bir şey imtihan kapılarında hürmetine kâğıdı varsa çat yavrum Saban arada Rica ederim

ÜÇÜNCÜ VELİ S DURU

"Telâşlanmayalım... C adamı kayırma, sorula fışıldama gibi durumlar o Ben de veliyim. Sin Benigör'ü filvaki üç ay gördüm. Ailecek Bursa gittik. Yanlış anlaşılmasın, o torpil başka.. Benim kızım Şule puan tutturup kafadan, Rafadan Koleji'ne girdiyse o girer.. Ba çocuklar da beni ilgilendirmez.

TURAN İYOR, MAYAN İYOR!

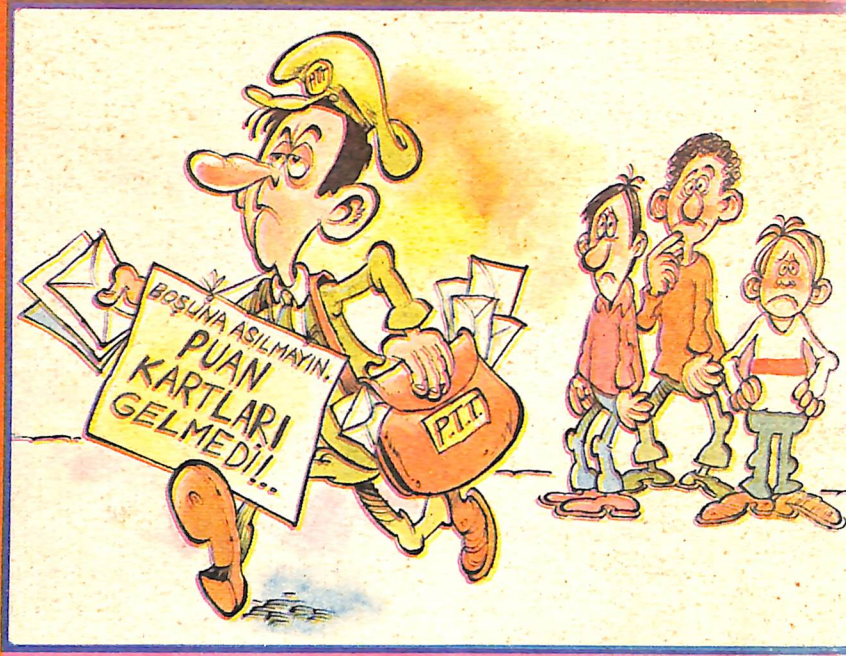
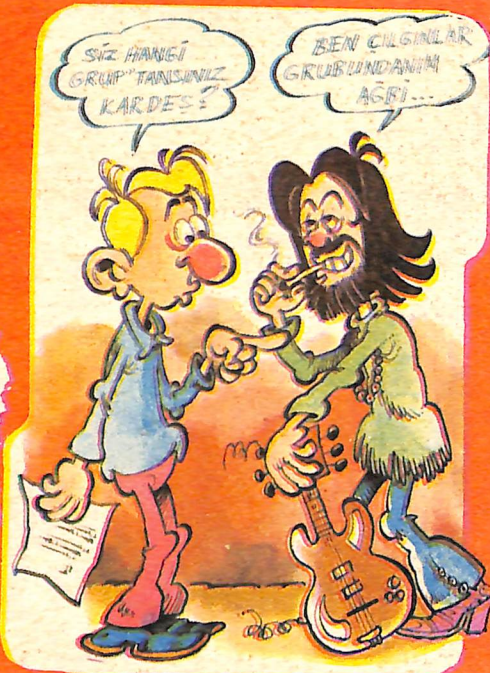
ÜNİVERSİTELERE GİRİŞ

Sınavlara hangi koldan gireceğini öğren!...

- A-GRUBU: Metalojik elektrifikasyonlu cebir-sigorta tamiri.
- B-GRUBU: Yüksek atlama ve çarşaf katlama. Geliyorum, patlama.
- C-GRUBU: Yangın söndürme, pilçe çevirme, koltuk devirme.
- D-GRUBU: Sosyal bilimler, kıymetli kilimler, avantür filmler.
- E-GRUBU: Askerlikten kaçma, peynirli pide, börek, simit ve açma.
- F-GRUBU: Sergileme ve pazarlama, önüne geleni azarlama.
- G-GRUBU: Teknik hesap, bakkal ve kasap her türlü muhasebe işleri, Neriman'ın altın dişleri.
- H-GRUBU: Beden hareketleri, judo, karate, trampolin, sauna, hamam, hadi beyler, vakit tamam! Bunlardan başka kendi özel dalında sınava girenler hemen dışarı çıkarılır. Üstüne kezzap dökülerek imha edilir. T.U.A.S.B.

Elektronik beyin rüşvet yiyormuş!... Hem de 220 volt üzerinden...

Tam 380.000 yüksek öğretim adayının hakkını bir voltaj dümeniyle ve trifaze cereyana takarak 220 volt üzerinden elektronik beyine rüşvet vererek yediren kimse ortaya çıksın... Yoksa cereyan çarpar... İki tel, bir kondansatör binlerce yüksek öğretim adayını duman eder ve bu arada sigorta atarsa, kabahat rüşvet alan elektronik beyinde değil, Yüksek Cereyan Kürsüsü Profesörü KONTAK SELİM'DEDİR... Yoksa sorulara geçerli bakmıyoruz ve inadımıza elektrikler bir hafta yakmıyoruz!

NOT:

Orta ve yüksek öğretim giriş sınavlarında çuvalayıp giremeyenler teselli için bir sinemaya, luna parka falan girsinler... Duruma biz de üzüldük... Bekle gelecek sınavı; tuttur veya tutturdum deyip, kendine yuttur!...

Çarşaf transfer rehberi

Transferde kulübe uyacak adam alınız... Parasını vermeden önce çayıra salınız...

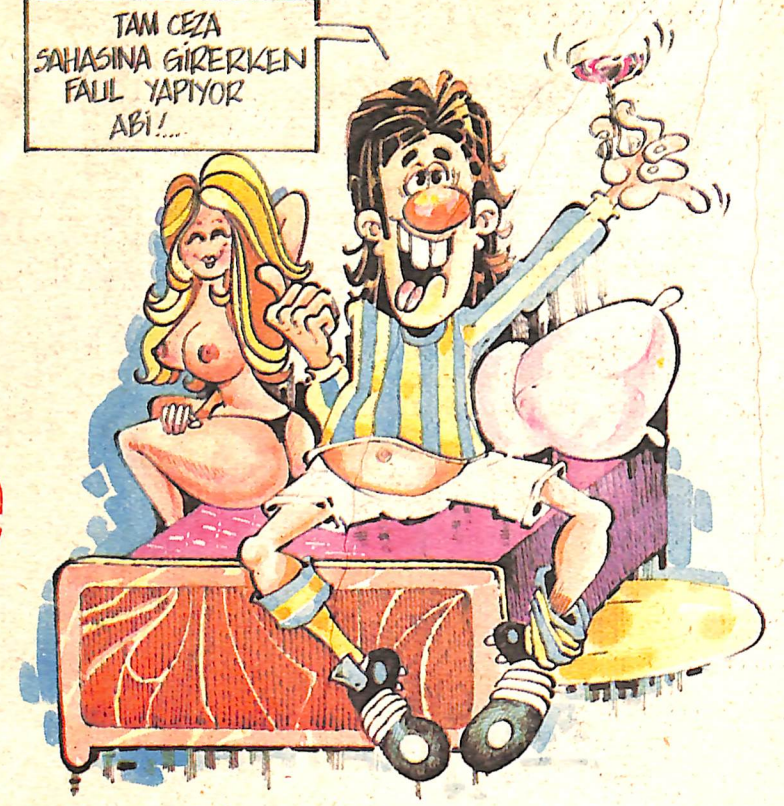
Bizce her takıma gidecek futbolcular ayrıdır. Meselâ...

Fenerbahçe

Her gece içen, aşırı şöhretli, anadan-babadan dertli, dansöz bir dalgası olan, top yerine çimenleri yolan, idarecilerle kafayı bulan, keyfi gelince oynayan, tribünlere hava atan, sabaha karşı beşte yatan, mevsimde altı maç satan bir futbolcu size yarar, gelecek mevsime kadar...

Çizen:
Oznur KALENDER

TAM CEZA SAHASINA GİRERKEN FAUL YAPIYOR ABİ!

Galatasaray

Galatasaraylılık ruhunu bilmeyen, gel den-diği saatte antrenmana gelmeyen, isyan çıkaran, prim diye asılan, otelde basılan, olur olmaz kasılan, her topa girmeyen, hayranlarına imza vermeyen, geldiği semti unutan, rakip takımı tutan bir futbolcu da sizin takıma yarar.

Almanya' ya, Türk yardımı

Çekoslovakya maçında bozulan Alman takımının teknik direktörünü nasıl iyi ettik?

Schön'ü düzeltiyoruz

Trabzon

Uy hamsi'yi diri yiyen, "Haçan Vakfıkebir'liyim daa" diyen, Karadeniz uşağı, maçta bozulunca çeker vurur bıçağı... Uy size futbolcu aramaysuz daa.. Haçan bütün Trabzonsporlular zehir gibi top oynayı. Trabzon futbolcu kaynağı...

BİZİMLE MAÇ YAPAR MISINIZ ?..

Beşiktaş

Takımına acele küme düşüren, omleti iyi pişiren, topu nefesiyle şişiren, rakıyı susuz içen, bir saunada kendinden geçen, kaleciyi zor seçen, topu taca atan, ikide bir yan hakeme çatan, oyunda hep önüne bakan, kulübe para takan, kartalı hayatında hiç görmemiş, Beşiktaş'a gelmemiş bir futbolcu ancak size yarar.

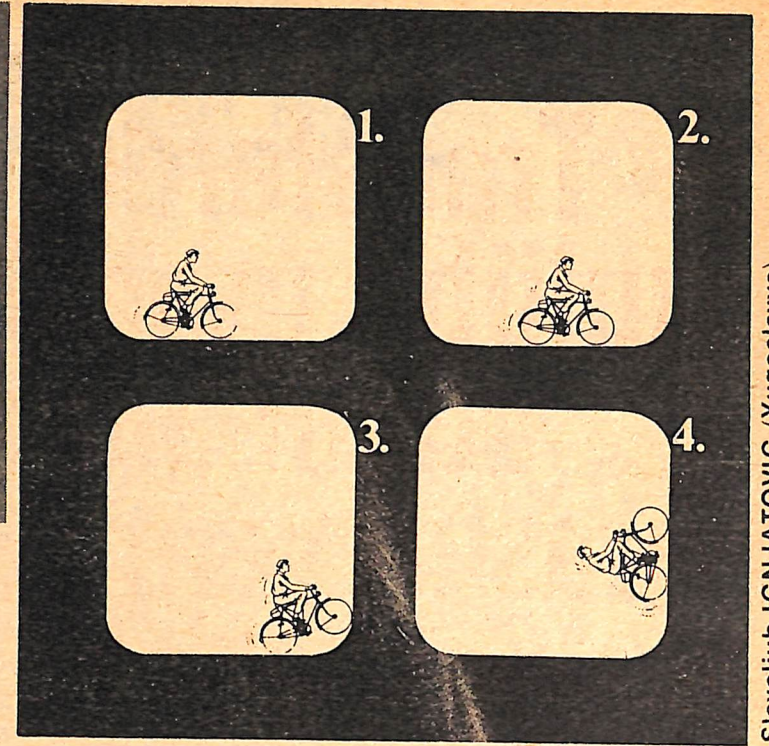
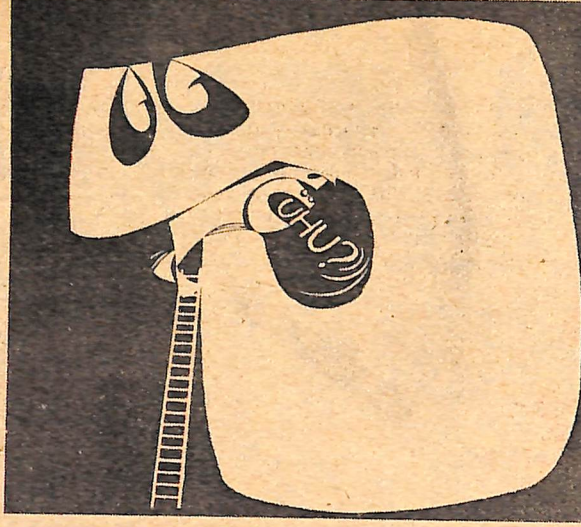
NOT: Diğer takımlar oyuncularını kendileri bulsunlar veya transferde paraları kasalarında, oyuncuların ceplerinde dursunlar. En iyisi de budur.

Çarşaf 1976'dan seçmeler

Çarşaf'ın Karikatürcüler Derneği Müzesi'nde açılan ve Birinci Uluslararası Karikatür Yarışması'na gönderilen eserlerden oluşan karikatür sergisi, gördüğü ilgi nedeniyle bir hafta uzatıldıktan sonra, 21 haziran günü kapanmıştır.

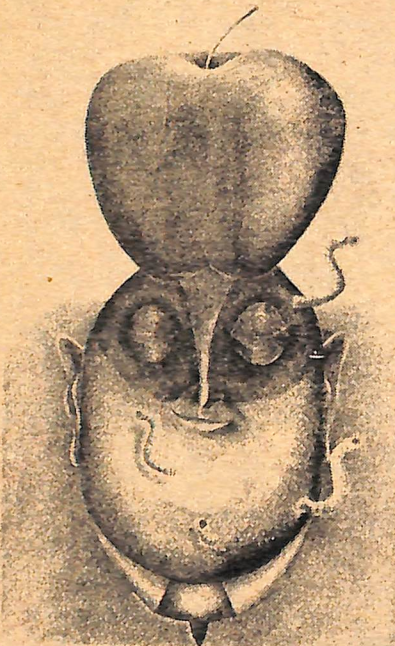
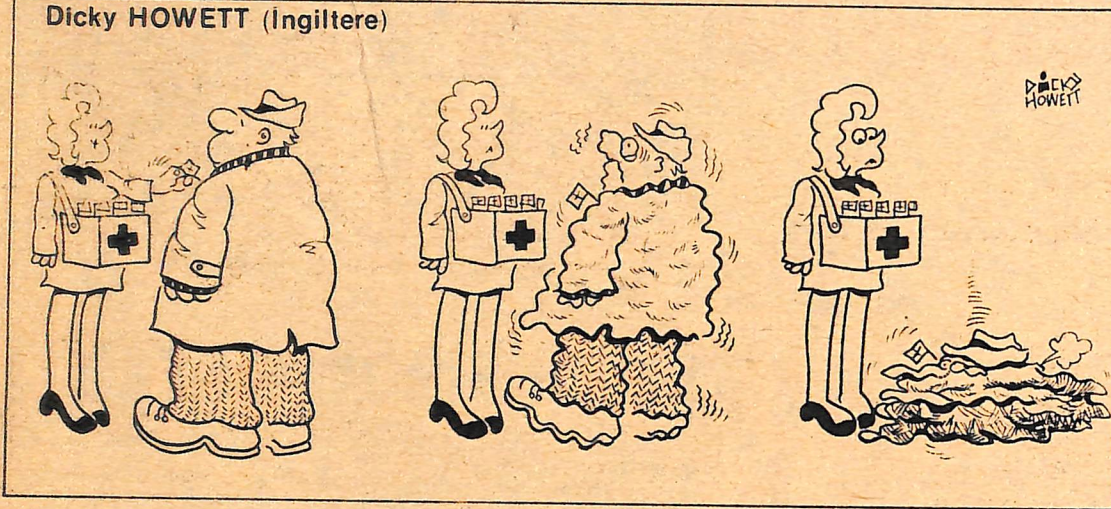
Yarışmaya katılan karikatürcülerin eserlerinden seçmeleri sizlere sunmaya bu hafta da 8 yarışmacının çizgileriyle devam ediyoruz.

Mario de DONA (İtalya)

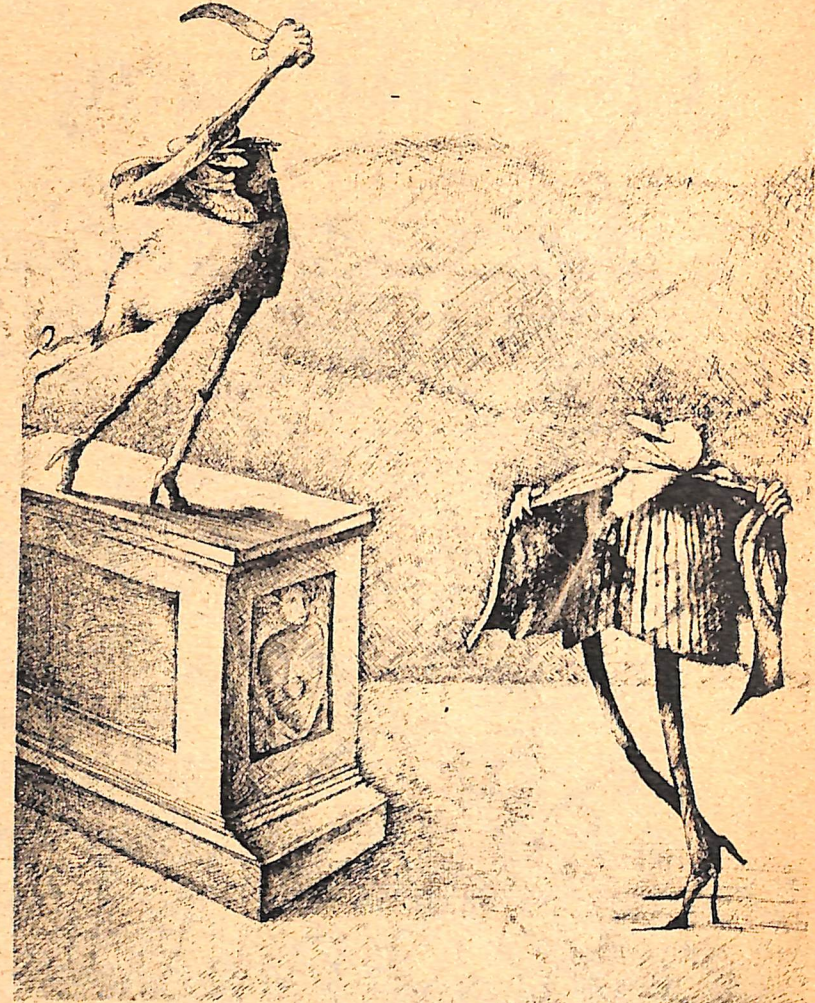
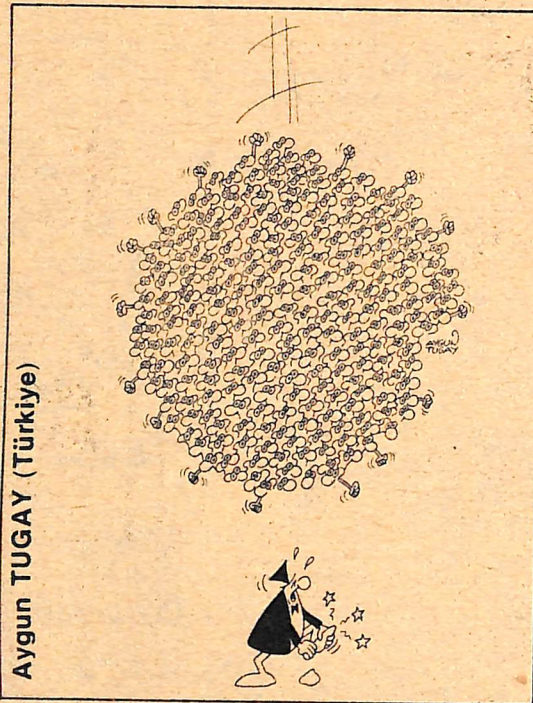
Slavoljub IGNJATOVIC (Yugoslavya)

Dicky HOWETT (İngiltere)

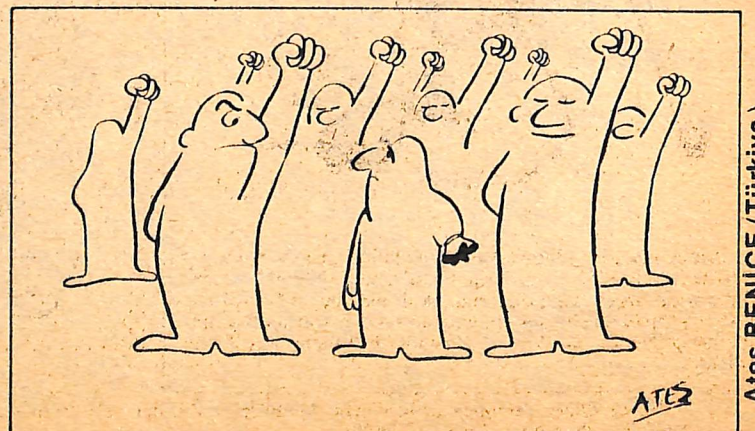

Darko MARKOVIC (Yugoslavya)

Aygun TUGAY (Türkiye)

Dragi ZAFIROV (Yugoslavya)

Ateş BENİCE (Türkiye)

Hikmet KARAGÖZ (Türkiye)

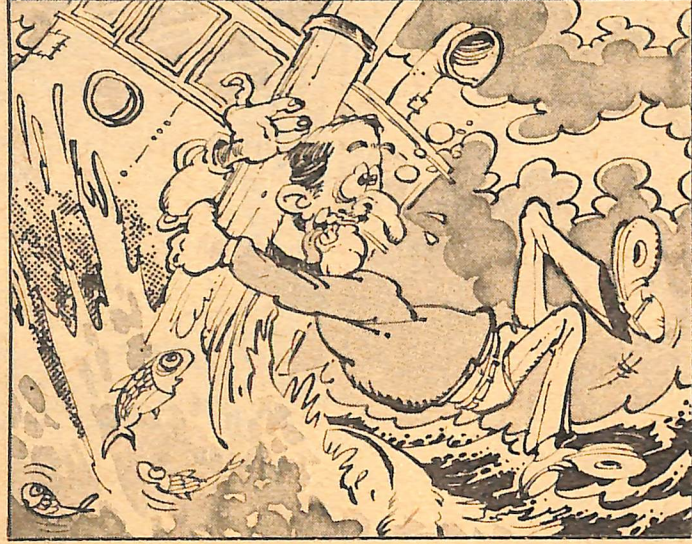

DÜMEN

ÇABALAMA KAPTAN BEN GIDEMEM

Sahibi: Cevdet Çarkçıbaşı
Yz. İş. Md: Rıza Rotasıyaşı
Serdümeni: Ahmet Boğulduk
Yönetici: Kandemir Konduk

15 YILLIK ÖMER KAPTAN, MEĞER YÜZME BİLMİYORMUŞ

Denizci dilini biliyor musunuz?

Denizcilerin kendilerine özgü sözleri, deyimleri vardır. Fakat bunları bildiğimiz sözlerle karıştır-mamalıdır.

Şimdi denizci lügatine bir iskan-dil sallıyor ve benzer kelimelerin de üstüne bordalyoruz. (İSKELE ALA-BANDAAA!... SAGDA ŞİLEP, ÖNDE MAVUNAAA!... VİYA... VİYA... Yİ-SA!... ÇABUK ULAN MUSA!...)

LUMBUZ YUVARLAK GEMİ PENCERESİDİR (Karpuz: Dişiz babaannenin sevdiği bir yaz meyvesidir.)

LOÇA: ZİNCİRİN GEÇTİĞİ DELİ-ĞİN ÜST KISMINA DENİR (Foça: İzmir'deki yengenin din-lendiği bir sayfiye yeridir.)

DİRAVEÇE BEZİ: YELKENİN KE-NARINA DİKERLER (Kaneviçe bezi: Ablanlar daha iyi bilirler...)

ALABANDA: GEMİNİN YANAŞ-TICI TARAFI VERİLEN İSİMDİR (Çılgin Amanda: Gelininin Fitnat Hanım'a verdiği isimdir.)

DOBLIN: HALATIN VEYA YEL-KİNİN BOLLUĞU (Poplin: Halime'nin donluğu...)

SERİN BAŞTAKI DİREĞİN ADI (Gülseren: Pavyondaki altın dişli kırı.)

KALOMA: GEMİNİN DENİZDEKİ ZİNCİR MİKTARI (Yalama: Kaptana karşı gelen gemi tayfası.)

DIRISA: YÖN DEĞİŞTİRME AN-LAMINDA KULLANILIR (Ali Rıza: Kiralık sandal veren herfin adıdır.)

SİNTİNE: GEMİ EN ALTI (Sinsile: Süfâlenin göbek adı...)

İSKELE: GEMİNİN SOLU (Hergele: Meydanda dolu...)

BARGARIÇA: DÖNEN İSKELE BABASINA DENİR. FAKAT, HER BABA HAREKET ETMEZ.

(Denizci diline bu sayfa değil, dergi bile yetmez...)

ÖMER Kaptan'la Rumelikavağı'nda ağaçların altında oturup çayla-rımızı içerken röportaja başlıyorum. Ömer Kaptan, kaç senelik kaptan-sın?

-Aşağı yukarı 15 seneye varçı kap-tanlık edeyrum.

-Mısallah, epey olmuş!.. Peki, bize bir anını anlatır mısın?

-Ooo... Efendi ol piraz, ne biçim konışaysun?

-Nive kızdın kaptan?

-Elbet kızardım! Durup dururçene "Bize bi anıdır mısın" diyeyusun... Ayıp-tur daa!..

Ömer Kaptan yanlış anladın. Bize bir anını anlatır mısın, dedim ben. Yani başından geçen tehlikeli bir deniz yolu olduğunu falan gibi...

-Heee... O zaman oldu... Efendim bi tarihte fırtınaya yakalanmışım... Az kal-mış cemi bataydı... Böyle böyle yan ya-taydı... Haçan, benim de maçam atay-yı!

-Çok korkunç!.. Sonra ne oldu?

-Sonra, kaptan cemiye Haydarpaşa'ya ilettili... Paçayı zor kurtarmışık!.. Bir an çayıyorum... Ve hemen soru-yorum:

-Haydarpaşa'ya mı? Peki nerde oldu bu büyük fırtına?

-Haçan Şehir Hattı vapuruyla Kadı-çö'ye geçerken...

-Gözün kör olmasın e mi... Ben de senin kullandığın gemi ile Karadeniz'de talan sanmışım

Ömer Kaptan dık dık yüzüne baki-yor.

-Uşağım, dellendin mi!.. Ben cemi kullanmasını nereden pileyim... Anla-mamçı!..

Bu kez ben dık dık bakıyorum Ömer Kaptana...

-Yani sen kaptanlık bilmez misin?.. Ben bir kaptanla röportaj yapmak için buralara kadar boşuna mı geldim!.. Peki nive kaptan arıyordum deyince seni gös-terdiler!

Ömer Kaptan pis pis sınıtıyor:

-He-he-heee... Ben kaptanlık deyil yüzmek bilen bilmem... Uşağım, ben kaptanım ama, haçan bu Rumelikava-ğı'ndaki "Hamsigücü" futbol takımına kaptanımdır... Hem de 15 senelik... Anna-tapıldım mu?... He-he-he-he...

İskenderun gemisinde kaçak eşya çıkmadı!

Dün yapılan araştırma, soruş-turma, inceleme ve didik didik et-meye rağmen, İskenderun yolcu ge-misinde bir tek kaçak eşya çıkma-mıştır.

Öğrenildiğine göre, İskenderun gemisi, makineleri hacamat olduğu için aylardır sefere de çıkmamıştır.

Kadın kaptan, anılarını DÜMEN' e anlattı...

Handikap hesaplarına göre birinciliği kapan ve gece - gündüz yatında yatan, kafasını bozan erkeği de gece yarısı yatına atan

"MİDİLLİ AÇIKLARINDA KOCAMAN BİŞİ GÖRDÜM"

DERYA DIRISA, anılarını gazetemize anlatıyor!

Korkudan dudakları uçuklayan kadın kaptanın ne gördüğünü iç sayfalarımızda siz de göreceksiniz.

(Yazısı: 2. Kamara
3. lumbuzda)

ŞAHANE MOTOR GEZİSİ

Bu Pazar Dolmabahçe'den 10.30'da kalkacak olan 65 kişilik "Deniz Kızı" dolmuş motoru ile 250 kişilik şahane bir gezi tertip edilmiştir.

- ★ Yerlerimiz biletsiz, kaptanımız ehliyetsizdir.
- ★ Herkes suyunu, yemeğini ve can yeleğini yanında getirebilir.
- ★ Çalgı çalıp göbek atmak, eğlenip gülüşmek ve Sarayburnu'nda denize düşmek serbesttir.
- ★ Bol neşe, bol eğlence...
- ★ Adalara giderken makineler stop edeceği için dönüş ertesi gece...

Yer ayırmakta acele etmeli, tan-kerleri üstünüzde hissetmeli, ortanca kıza inek gibi bakan o kıllı herifle kavgaya etmeli, küçük oğlanı denize işetmeli, karpuzu soyarken saatini denize düşüren karınızı adamakıllı benzetmeli ve bu pazar bol bol eğlen-melisiniz!..

SADİST-TUR

AÇIK MEKTUP

Bahriyeli Osman!

Gölcük'ten tez-kereyi kapalı 6 ay ol-du. Memlekettten bir mektup bile atma-dın. Var mı böyle ke-leklilik?

Hadi mektubu kestir; ama, benden kestigin 500'ü posta-la bari... Tezkeremize 20 gün var, haybeci!.. Hergün Lumar ağ-zında bekliyorum... Göndermezsen sivil-leri çeker çekmez, dooru sizin memle-kete geliyorum, ha-berin olsun...

Aynı bölükten: Palet DURSUN

En Ger-Zek kaptan şiirleri

GEL KAPTANIM GEL

Sen haşın fırtınada korkmadan alırsın yol Sallanır rıhtımlardan sana mendil ve de kol Açılırsın engine, davul dengi dengine Vuruldu senin kaptan, gözlerinin rengine Fakat her limanda senin bir başka sevgilin var. Ama benim de karnım vallahi davul kadar Babam çıkacak diye, geberdim kederimden Birçok gemiler geçti dönen yok seferinden

KÂMİLE HAMİLE

YITIK KAPTAN

İşte yine o rıhtımdayım. Tıpkı bugün gibi.. O, beyaz gemisinden bana gülümsüyor. Yosun kokan avuçlarım mı Tanrım? Martılar bile ağlıyor. Evet, o yitik umutlarımda şimdi Sevilere tutsağı ben.. Islak bir yağmurdaki düşlerimle duruyorum. Sonunda kaptanımı beklemekten yorulup Rıhtımdaki babaya oturuyorum.

SENİ SEVEN: AYTEN

Seyir ve Geyirografi Dairesi başkanlığından:

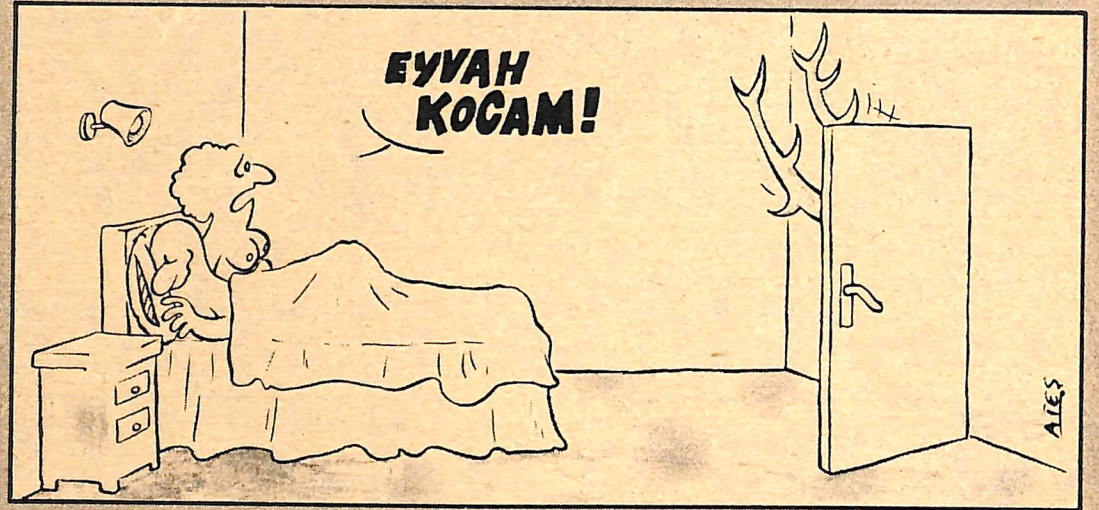
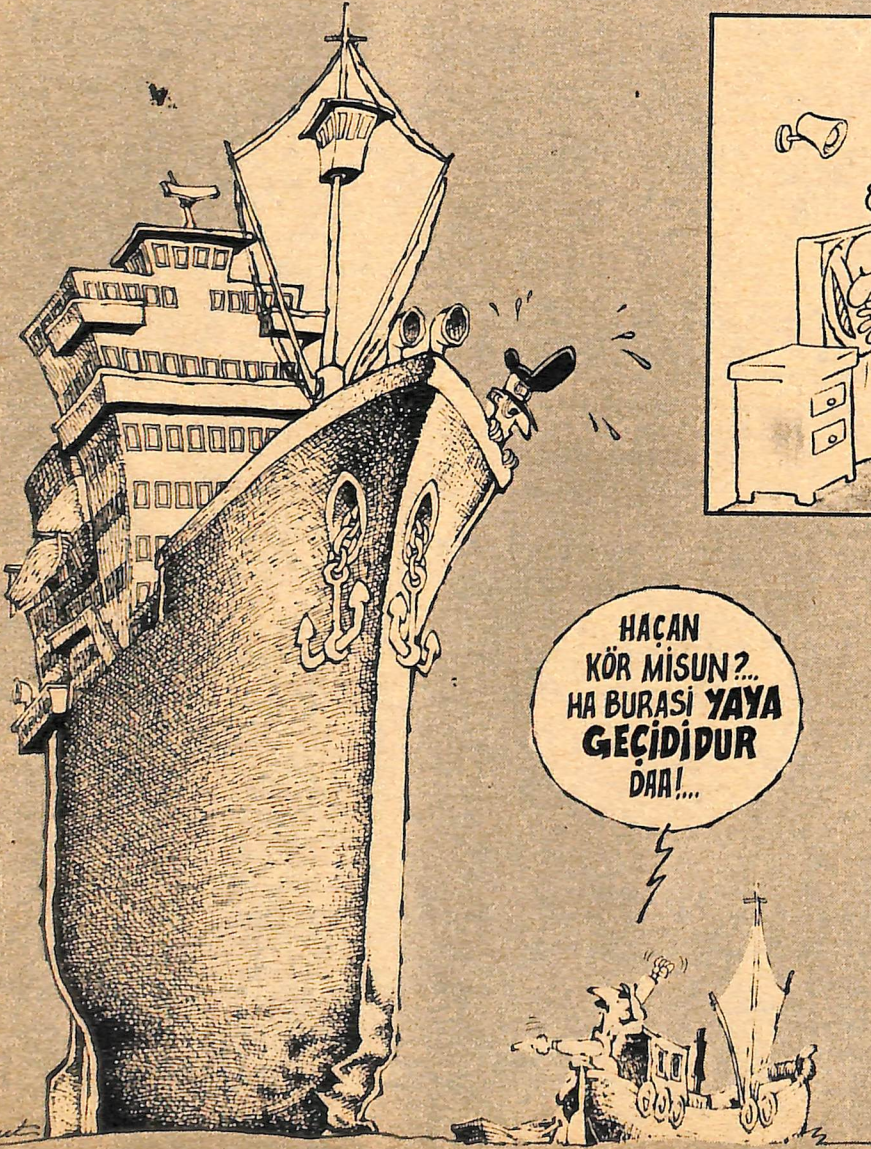
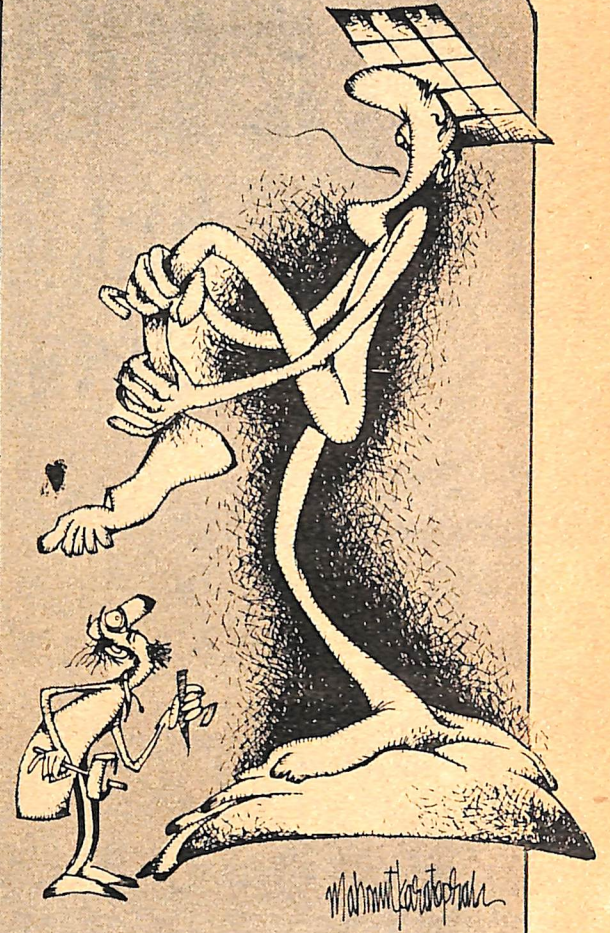
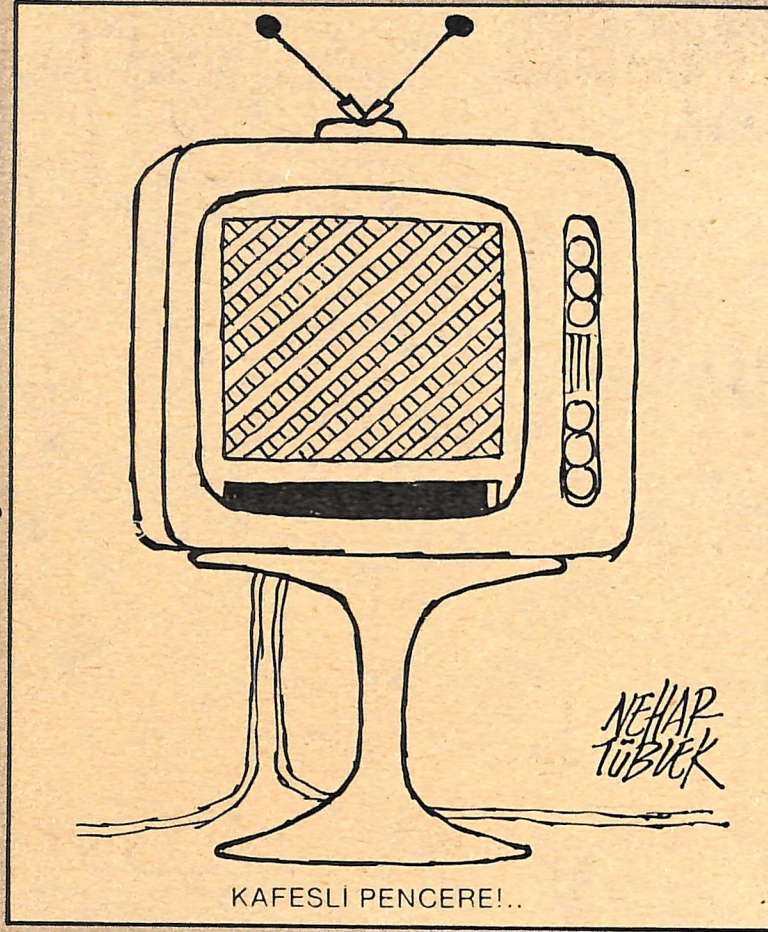
Denizcilere ve balıkçılara 17 sayılı bildiri

Arzı 45 derece, 22 dakika, 6 saniye, 15 salise kuzey ve tülü 34 derece, 18 barometre, 28 termometre güney, sağında Rumelihisarı, solunda Emirgân çay bahçesi, karşısında da Kanlıca vapur iskelesi bulunan hudutlar içinde demirlemek, avlanmak, seyretmek, dalga geçmek, yüzmek, denize taş at-mak, midye çıkartmak, Baltalimanı sahilinde dolaşmak can ve mal emniyeti bakımından tehlikeli ve yasaktır.

Adı geçen bölgede, eski emeklilerden Apdurrahman Bey istavrit tuta-çaktır.

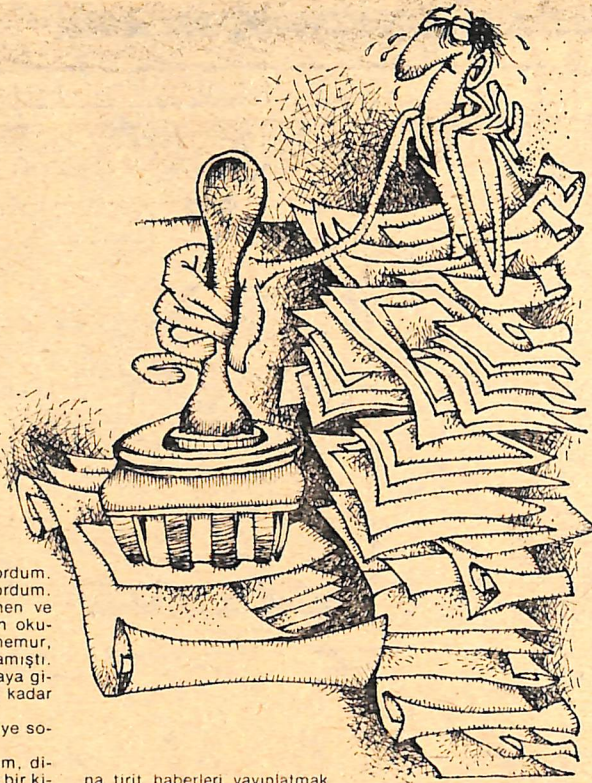
İlgililere önemle duyurulur.

tipler
CETİN ALTAN

Bir hukuk danışmanı

YIRMI sekiz, yirmi dokuz yıl önce, bir ara Ulus'ta çalışırken, Karayolları Genel Müdürlüğü'ne çevirmen olarak atanmışım. Aynı zamanda Genel Müdürlüğün başında olan ilişkilerini düzenleyecektim. Genel Müdürlük hangi konularda basınla nasıl ilişki kuracağını pek bilmiyordum. Ortada elle tutulur, gözle görülür bir şey de pek yoktu. Gazetecilerle alışverişe girmekten belirli bir çekimme vardı. Programlar sık sık değişiyor, değişmeyenlerin de ne zaman uygulanacağı bilinmiyordu. Böylesi bir çapçallılık ortasında açık vermektен korkuyordu herkes. Düşünceliyiz, çatık kaş ve komisyona toplanırlarıyla durum idare ediyor, bürokrasinin bulamırlığı içinde, bol bol havanda su dövüyordum.

Amerikan uzmanları önce Karayolları sorununa el koymuşlardı. Yerli ve eski mühendislerle, yeni ve Amerika'da okumuş mühendisler arasında ikilikler kurulmuştu. Birinciler kendi otoritelerini sürdürmek istiyor, ikincilerse Amerikalı uzmanlara dayanarak Genel Müdürlük'te ağırlık kazanmaya çalışıyorlardı.

Bana da laf olsun diye kimse'nin okumayacağı teknik broşürleri çevirtiyorlardı; bazen de gazetelere gönderilecek iki-üç satırlık sudan haberler yazdırıyorlardı.

Tatsız, renksiz, sıkıntılı, bol bol oda ve masalı bir ortamda, verçikimsiz kalmış gibiydim. Herkes hava basarak dolayıyordu koridorlarda. Tatil saatlerini ipe çekerek bekliyor, bazen dayanamayıp erkenden sivişiyordum.

Derken nasıl oldu bilmem,

daha teknik bir büroya verdiler beni. Yolları ölçmeye gidecek ekipleri planlamakla görevli bir büroydu bu. Sözde bu büronun çalışmalarını yansıtabilecek basına. Uç ekip Konya yoluna gitti, iki ekip Urfa'dan geldi, gibilerden.

-Yahu bunu hiç bir gazete yayınlamaz, diyordum.

-O artık senin bileceğin iş yayınlatacağın, diyorlardı.

Her yazdığım haberi önce şef, sonra müdür muavini, sonra müdür, sonra genel müdür muavini, sonra genel müdür, bazen de, müsteşar muavini yahut müsteşar okuyup onaylıyordu. Ve her kademede dört-beş satırlık haberin her satırını, her kelimesini değiştiriliyordu.

Sanki Konya'ya giden ekip, Urfa'dan gelen ekip haberi değildi bunlar da. Kur'an'ı Kerim'i yeniden yazıyorlardı.

BU arada yönetim kadrolarında da değişiklikler oluyor, iyi İngilizce bilen, gıcirtılı pabuç giyen, pipo içen genç mühendisler geliyorlardı tepelere. Hepsi Amerika hayranı, Türkçeyi lütfen konuşan, caka meraklısı toy çocuklardı. Bir yandan alaturkalığa tiksinierek bakmaya uğraşırken, bir yandan da herkesin kendilerini elpençe divan durmasını istiyorlardı. Aslında tatsız, siğ ve dünyadan habersiz kişilerdi. İngilizceyle Amerika anıları tek sermayeleriydi. Yumuşak renkli gömlek, kadife pantol, damalı ceket giyiyorlardı. Karşılarına gelen ezik memurların sorularına, pipolu ağızlarının yanı sıra:

-Yes, okey! diyorlardı. Ben de o sıralarda Rus edebiyatına dalmıştım. Sabahdan

ağşamaya klasikleri okuyordum. Çevreyle pek ilgilenmiyordum. Gazeteci olduğu söylenen ve sabahdan ağşamaya roman okuyan çocuk yaşta bir memur, zıtlarına gilmeye başlamıştı. Gıcirtılı pabuçlarıyla odaya giriyor, sert sert yanıma kadar yürüyor:

-Ne yapıyorsunuz? diye soruyorlardı.

-Goncero'yu okuyorum, di-yordum. Oblomov enfes bir kitap...

-Başka işiniz yok mu?

-Yok.

-Bir iş bulun kendinize!

-Kimse iş vermezse, nereden bulayım?

Ters bir bakışla çekip gidiyorlardı. Sonra odacı geliyor, müdürün beni çağırıldığını söylüyordu. Kitabı kapatıp, gidiyordum müdürün odasına. Masanın üstüne eğilmiş pipolu bir yüz, bir süre bana bakmadan önünde bir şeyler çiziyordu... Ben de öyle ayakta bekliyordum.

Pipolu yüz yavaş yavaş doğruluyor, çiztiği kâğıtları bana uzatarak:

-Bunları gazetelerde yayınlayın, diyor.

Kâğıtlara bakıyordum. Küçük boy kâğıtlarda bir, iki, üç diye sıralanmış notlar.

Kızılcahamam yolunun onarımı bitti. Amerikan yardımından iki ekskavator geldi. Viranşehir sapağı makadam yapılacak. Keçiayakları için odenek ayırdı. Amerikalı uzmanlar çalışmaları beğeniyor. v.s...

-Bunları hiç bir gazete yayınlamaz, diyor.

-Yayınlatacağınız efendim, göreviniz bu!

Oysa benim görevim, suyu-

na tirit haberleri yayınlamak değil, basınla sürekli bir ilişkiyi düzenlemektir. Ama o tarihlerde Genel Müdürlüğün doküsubunayatkın değildi. İlginçlik dozu iyi ayarlanmış bir enformasyon bürosuna kimse kaynaklık edemiyor, servislerden hiç bir haber gelmiyordu.

Notları alıp çıkıyor, bir kâğıda haber biçiminde formüle ederek tekrar müdürün yanına donuyordum. Müdür pipolu ağızyla, kâğıda fare olusüne bakar gibi şöyle bir bakıyor, bazı yerlerini kırmızı kalemle cart cart çiziyordu. Çizdiği yerler, notların bağlantı yerleri oluyordu... "Bununla birlikte" diye yazmışsam, "Bununla beraber" diye düzeltiyordu. "Diğer taraftan" diye yazmışsam, "Aynı zamanda" diye düzeltiyordu...

Bütün bunları üstüme bir eziklik koymak için yapıyorlardı. Bense içimden kıs kıs güliyor, kâğıdı düzeltildiği gibi tekrar yazdıktan sonra roman okumaya devam ediyordum.

SONUNDA benden usanmışlar. Bodrum katında Hukuk Danışmanlığı'nın evrak kalemine kâtip olarak gönderildim. Romanları toparladım, indim aşağı. Dosya dolaplarıyla dolu tozlu bir odaydı. Koca koca kara defterlere gelen kâ-

ğıtlarla giden kâğıtları yazıyordum.

Hukuk danışmanı uzunca boylu, ince kaşlı, gözlüklü in-ce çerçeveli, gençten, ciddi bir adamdı. Karısı Almanmış. Kendisi de keman çalırmış. Her sabah zamanında geliyor, temiz giyiniyor, masasında ciddi ciddi oturuyordu. Memurlarla vakur bir ses tonuyla, "Siz"li "Lütfen"li konuşuyordu.

Ben bodruma inince, beni yanına çağırır. Onun gözünde en büyük cezaya çarptırılmış, basın sözcülüğünden evrak kâtipliğine indirilmiş talihsiz bir gençtim. Bana:

-Hayatta insanın başına her şey gelir, dedi. Her görev kut-saldır. Her görevi ayırım gözetmeden aynı titizlikle yapmak başarının şartıdır.

Ben de:

-Oyledir, dedim.

İçimden de ağşamaya ipe çekiyordum, durumu arkadaşlara anlatıp gırgır geçeceğim saati bekliyordum. Karayolları'nda şu veya bu olmak umurumun teki değildi. Benim derdim, şiiirlerimin dergilerde yayınlan-masıydı. Ulus'ta da işim de-

vam ediyordum, bazı çevirilerim çı-kiyordu.

Kâtipliğe hemen başlatıldılar beni... Bir yığın kâğıdı kara kaplı deftere yazacak, sonra da kâğıdın altına bir mühür basıp, içine defterde aldığı numarayı koyacaktım... Başladık yazmaya... Ayrıca bir de deftere kâğıtların özetlerini not ediyordum. Yok İskenderun yolunu yapan muteahhidin açtığı dava hakkında. Yok Keçiören'de devrilen silindirin öldürdüğü işçi hakkında. Yok Bolu istim-lâkinin bedelleri hakkında...

Yazdım, yazdım, yazdım... Ama bitecek gibi değil kâğıtlar... Bir yandan da dışarı gidecek kâğıtlar geliyordu. Onları da ayrı bir deftere yazıp, kâğıtların üstüne koyacaktım numaraları...

Gelen kâğıtlar-giden kâğıtlar... Sonunda sıkılmıya başladım. Kâğıtları önce numaralayıp, deftere sonra geçiririm, diye düşündüm. Ard arda numaralar yazdım. Sonra bunları deftere geçirirken, bazılarını aynı numaraları yazdığımı gördüm. Bir kısmını düzelttim, bir kısmına boş verdim.

Ama kâğıtlar bitecek gibi değildi. Bir yığınına da, deftere falan bakmadan, aklıma gelen numarayı oturttum. Kimine okul numaramı, kimine evin numarasını, kimine sevdiğim kızın telefon numarasını...

Hepsi tamamlandı böylece. Danışman ağşamaya doğru odaya geldi, işlerimi bitirmiş olduğumu görünce beni kutladı:

-Aynı gibi çalıştınız. Kırıklığınızın yendiniz. Geleceğiniz parlaktır. Teşekkür ederim, dedi.

Ben de:

-Görevimiz efendim, bir şey değil, dedim.

Artık her gün her kâğıda istediğim numarayı yazıp başımdan savıyordum.

BİR hafta sonu iki-üç adam geldi, ellerinde küçük küçük kâğıtlar, bana evrak soruyorlardı:

-Şu numaralı kâğıt nereye gitti? Bu numaralı kâğıt nerde?

-Nerden bileyim ben, dedim.

-Defterde kaydı olmalı...

-Vallahi, ben onları kafadan yazıyorum, kaydı-maydı yok defterde...

Adamlar ne dediğimi anlamadılar. Danışmana gittiler. Danışman beni çağırır:

-Lütfen beylere şu numaralı kâğıtları nerelere gönderdiğinizizi söyleyin, dedi...

-Efendim, ben çabuk olsun diye onları defterlere yazmadan numaralıyorum.

Danışman yerinden zıpladı

-Nee?

-Daha çabuk olsun diye...

-Yani gelen giden kâğıtların hiç biri defterlere kayıtlı değil mi?

-Hayır efendim...

-E, peki bu numaralar ne?..

-Öyle kafadan veriyorum.

-Bütün geleceğinizi yok et-tiniz bu yaşta. Sizi Disiplin Kurulu'na vereceğim.

Ben kös kös önüme baki-yordum.

Adamlar, ellerinde numaralar, danışmana bakıyorlardı. Danışman ibik gibi kızarmış, bana bakıyordu...

-Çıkin dışarı.

-Çıkarken danışmana.

-Allahaismarladık, hoşça kalın, dedim.

Fırladım caddeye... Terte-miz havayı çektim ciğerlerime. İki elim cebimde, ısılk çalarak yürüdüm. Ve bir daha dönme-dim kâtipliğe...

Disiplin Kurulu toplanmış, sicilimi bozmadan önce sa-vunmamı almak için beni aramışlar. Gelmediğim anlaşılma-cı müstafai addetmişler.

Sonradan öğrendiğime göre Kayseri'ye gidecek kâğıtlar, Samsun'a; Adana'ya gidecek kâğıtlar, Afyon'a falan gitti. "Bizde böyle bir konu yok", diye cevaplar yazılmış. Bu cevaplar için yeni dosyalar açılmış. Genel evrakta çalışan uzmanlar uzun süre uğraşmışlar; benim özel biçimde numarala-dığım kâğıtları düzene sokmak için.

Danışman bazen kaleme uğrar:

-Yaktı o çocuk kendini yak-tı, artık kimse ona iş vermez, bütün hayatı mahvoldu, der-miş.

YILLAR sonra Ankara Garı'nda Turhan Selçuk'la konyak içiyorduk. Büyük bir gazetenin fıkra yazarıydım. Bakanlar, politikacılar dolanı-p duruyorlardı çevremde. Bak-tım bir köşede karısı Alman olan ve keman çalan danışman oturuyor. Dostça yaklaştım ya-nına, omzuna dokundum:

-Nasıl-sınız? dedim.

Danışman beni görünce ayağa fırladı. Yine ibik gibi kı-zardı.

-Nerden bilebiliirdim bey-efendim, nereden bilebiliirdim? dedi.

Anlamazlıktan geldim:

-Nasıl gidiyor işler?

-Emekliliğim bekliyorum.

Avukatlık yapacağım.

-İstanbul'a yolunuz düşer-se görüşelim. Memnun olu-rum.

-İnşallah efendim, inşallah.

Buyuramaz mısınız?

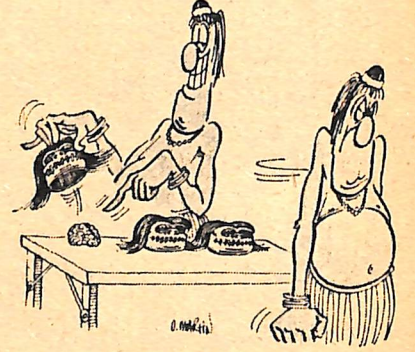
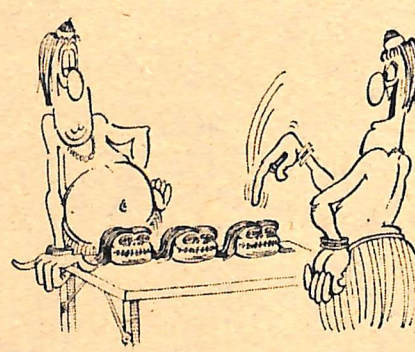
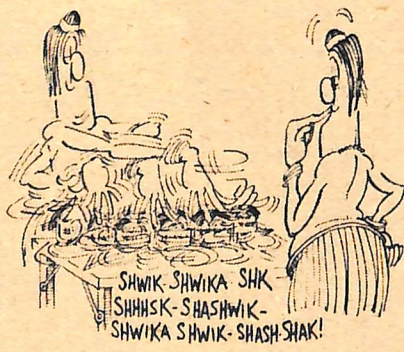
-Rahatsız etmeyeyim. Hoşça kalın...

Milliyetkiliyken de Karayol-ları'nınbütçesini özel bir ilgiyle gözden geçirir, rakamlara tek tek bakardım; belki bir eski okul numarası, yahut tarihte kalmış bir sevgilinin telefon numarası oraya kadar sızmıştır diye...

Gerçi kâtipliği becereme-dim, ama yine de bütün yaşa-mım kâğıtla-kalem arasında geçti. Hem de sanırım yirmi yaş hayatlıklarımı affettirecek kadar.

Üçkâğıtçılar

Çizen: Don MARTIN

Seçmece fıkralar

BIT YENİGİ

KARATECI genç, bir vuruşta toz ettiği mermerleri, tuğlaları kırıdğı kalın kafasını ellerinin arasına almış, kara kara düşünüyordu.

-Yahu baba, dedi bir ara. Benim Paris'te doğduğum doğru mu?

-Evet, doğru.

-Annemin Londra'da, senin Sicilya'da doğduğun da doğru, değil mi?

-Elbette doğru.

-İşte aklımın almadığı da bu ya!.. Üçümüz Lyon'da nasıl buluştuk öyleyse?

TATİL TELÂŞI

ADAM ölmüş, öteki dünyayı boylamıştı. Ahrette kayıt işleriyle uğraşan melek sordu:

-Adınıztı..

-Ali Gümeğiden...

-Himm, diye mırıldandı defteri inceleyen melek. Sizin daha yirmi yıllık ömrü-

nüz varmış. Sürenin dolmasını neden beklemediniz?

Yeni gelen boynunu büktü:

-Ne yaparsınız? Bastıran sıcaklar canına yetti, izin sırası gelen doktorum acele etti!

NE İMİŞ?

VİSKİNİN su gibi aktığı, şampanyaların top gibi patladığı zengin davette kafalar bulunmuş, bütün gece çılgınca dans eden hanımlar yorulmuş, ortalık durulmuştu. Ekonomik ve politik sorunlar üzerine bir süre çene çalan erkekler de sonunda konuyu değiştirmişler, yıllanmış evliliklerde erkeğin karısıyla yatmasının angarya mı, yoksa görev mi olduğunu

tartışmaya girişmişlerdi.

Fikir birliği sağlanamayınca:

-En iyisi oya koyalım, dedi tartışmacı-lardan biri.

Koydular, oylar eşit çıktı. Tarafsız bir hakeme başvurmaktan başka çareleri yoktu. Daveti düzenleyen ünlü zenginin aklına ilginç bir buluş geldi. Seslendi ihtiyar uşağına:

-Hey Sam, biraz gelir misin?

Ağşamdan beri sağa-sola koşturulmak-tan ayakta duracak hali kalmayan Sam binbir güçlükle sokuldu patronuna.

Eskimiş evliliklerde bir erkeğin karı-sıyla yatması vazife midir, angarya mıdır? Ayaklarının sızısı yüregine işleyen Sam kestirip attı:

-Vazifedir efendim. Eğer angarya olsaydı, o işi de bize yüklerdiniz!

KİM?

GENÇ kadın, albümün sayfalarıyla oynayan oğluna:

-Bak, dedi. Plajda, yanımdaki şu yakışıklı, genç, ince uzun adam kim biliyor musun?

Çocuk dudak büktü:

-Kim?

-Baban... Onunla ilk tanıştığımız gün çektiğimiz.

-Allah Allah... Resimdeki genç, yakışıklı adam babamısa, şimdi bizimle oturan şu şişman, dazlak kafalı, yaşlı adam kim oluyor?

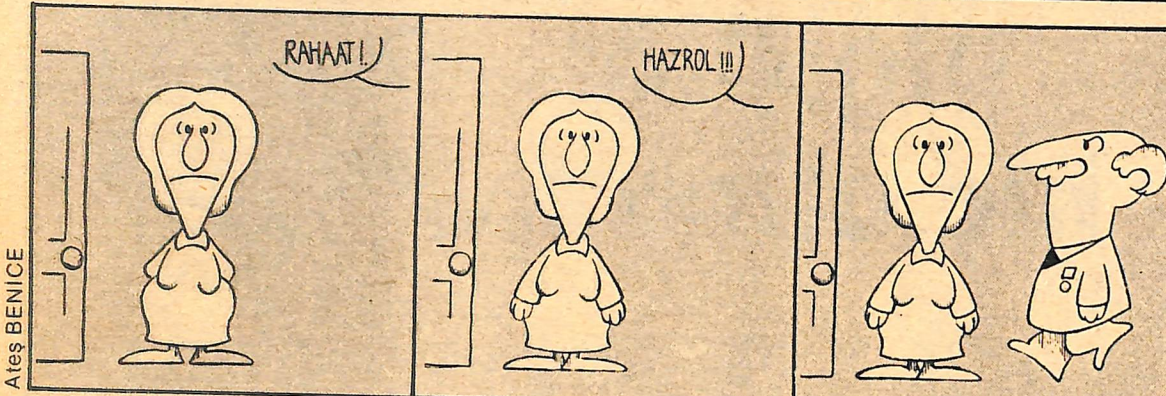
serbest kürsü

Bu sayfa sizin sayfanızdır. Karikatürlerinizi, esprili fotoğraflarınızı ve fıkralarınızı bekliyoruz.

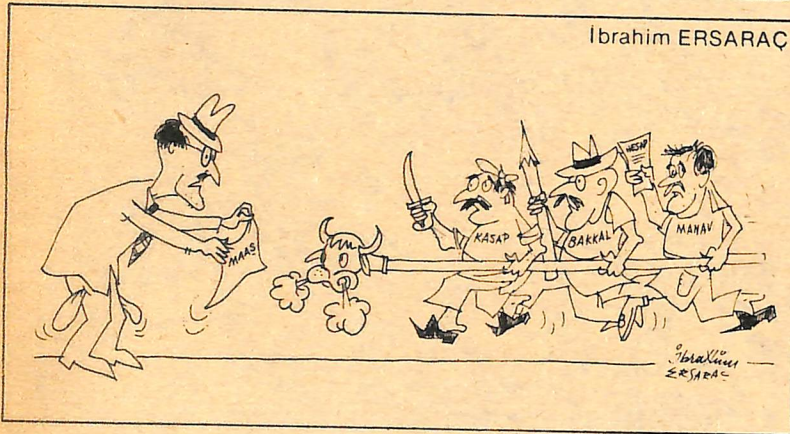
HERKESE BİR HAK söz hakkı, çizgi hakkı, resim hakkı...

Hazırlayan: BİZİM HAKKI

BU SAYFADA, KARİKATÜR, FIKRA VE ESPRİLİ FOTOĞRAFI YAYINLANAN OKUYUCULARIMIZA 100 LIRA TELİF HAKKI ÖDENMEKTEDİR

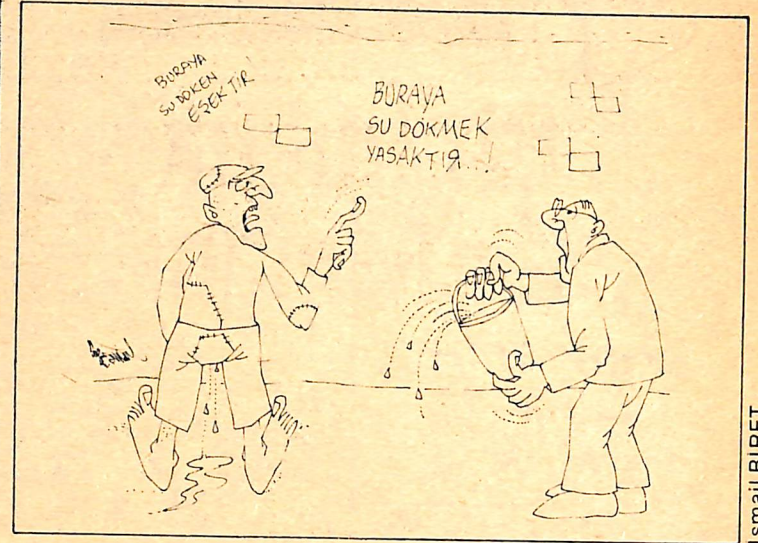
Ateş BENİCE

İbrahim ERSARAC

Ateş

İsmail BİRET

Gönderdiğiniz okul anılarından
Çetin ALTAN'ın seçtikleri...

Çolak Yusuf

ORTAOKUL ikinci sınıftaydık. Kalan bir-iki arkadaşın dışında, yine hep beraberdik. Hazırlık sınıfında başlayan arkadaşlığımız, belki de en güzel devresini yaşıyorduk. Güle-oyuna, çala-söyeye, neşe içinde geçiyordu günlerimiz.

O gün ilk dersimiz Türkçeydi. Her zamanki gibi, işleyeceğimiz konuyu hazırlamış, öyle gelmiştik. Giriş zili çalmıştı, ama öğretmen görünürde yoktu henüz.. Sınıf ana baba günü.. İtiş-kakış, bağırıp-çağırma alabildiğine.. Sınıf başkanı, bütün organlarıyla faaliyet.. Aklın sıra gürültü edenleri, disiplini bozanları yazacak da.. Biz, birkaç arkadaş, bir köşede düzen-dolap peşindeyiz.. Kara tahtadaki, adımın hemen yanında sıralanan çarpılar övünülecek sayıya ulaşmış.. Arkadaşın biri, özel hazırlanmış iğneye bütün içtenliğiyle oturup, yaygarayı bastığı sırada, bir başka arkadaş işaret çaktı, tozların uçuştugu sınıf ideal sessizliğe kavuştu. Ve öğretmen göründü kapıda..

Öğretmen hemen derse başladı. Bize sorular yönelterek konuyu anlatıyordu.. Tabii, bu soruları cevaplamak için çırpınanlar var, göze görünmemek için ustaca manevralar yapanlar var.. Yusuf bu atılğanların başta geleni. Ama nedense sesi çıkmıyor bugün.. Öyle, masum, biraz da ağlamaklı bir yüzle oturuyor yerinde.. Belli ki derse hazırlanamamış.. Bu hali öğretmenin gözünden kaçmadı tabii.. İlgilendi.. Derse katabilmek için ona bir soru yöneltti..

Çolak Yusuf, sol eliyle yazdı, ezilip-büzülerek kalktı ayağa. Zor duruyordu sanki ayakları üzerinde.. Acılı gözlerle öğretmene baktı, sanki yardım istiyordu ondan, sonra konuşmak istedi.. Olmadı ama.. Anlaşılmaz sesler, homurtular çıktı ağzından.. "Ne var ağzında senin?" Cevap, yine homurtu.. Kaçar fırsat değildi, sağ-

dan-soldan atıldık hemen: "Çı-karsana sakızı Yusuf" "Hocanın yanında yemek yenir mi be.." "Tükür Çolak, түkür.."

Yusuf renkten rengine giriyor, homurdanmaktan da geri kalmıyordu. Öğretmen de kıpkırmızı olmuştu; ondan hiç ummazdı çünkü.. Elini cebine attı, not defterini çıkardı, tam sıfırı konduracak, durdu. Yaklaştı Yusuf'un yanına, dikkatle baktı yüzüne, oturmasını işaret etti.. Ve yeniden derse devam etti.. Tabii biz de gırgıra..

Acı demeyeyim, ama tatsız gerçeği tenefüste öğrendik: Aralık olan dişlerini yaklaştırmak amacı ile bir gün önce, dişlerine tel takmışlar Yusuf'un, o nedenle konuşamazmış..

Hakan TARTAN
Kader Sok. 3/5
Gaziosmanpaşa
ANKARA

Demli olsun

LİSE son sınıftaydım. Altmış yaşlarında bir coğrafya hocamız vardı. Beş derece hipermetroptu. Kalın camlı gözlüklerinden ötürü adını "Teleskop" koymuştuk.

Bir gün Teleskop, sözlüye kaldırmaya başladı çocukları. Sıra Arap İbo'ya gelmişti..

Arap İbo iyi niyetli, ama biraz bönce bir arkadaştı.

Hoca:
-Say bakalım Karadeniz bölgesindeki akarsuları, dedi. İbo saymaya başladı:

-Kızılırmak..
-Başka?..
-Yeşilirmak
-Başka?
-Çoruh
-Başka?

İbo gerisini hatırlıyamadı.

Teleskop:

-Filyos çayı, dedi.

İbo tekrarladi:

-Evet efendim, Filyos çayı..

-Bir çay daha söyle..

Kel hakkı arkadan kıs kıs gülerlek sufle etti:

"Rize çayı, Rize çayı.."

Hoca sıkıştırıyordu:

-Söyle, daha başka ne çayı var Karadeniz'de.

Arap İbo:

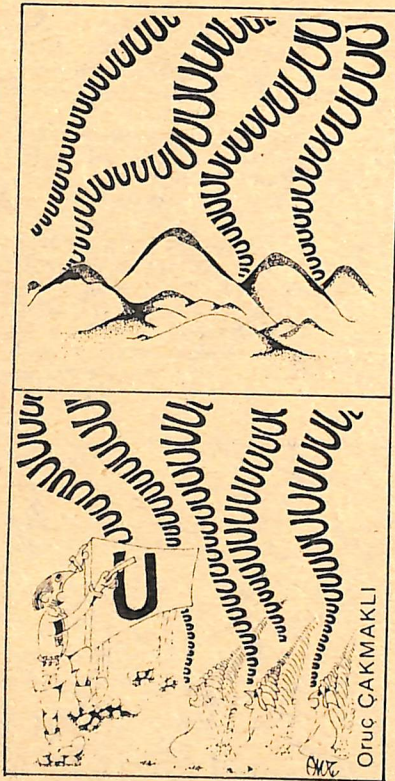
-Bir de Rize çayı var, dedi.

-O senin söylediğin aşağıdaki kahve ocağında, otur yerine sersem herif.

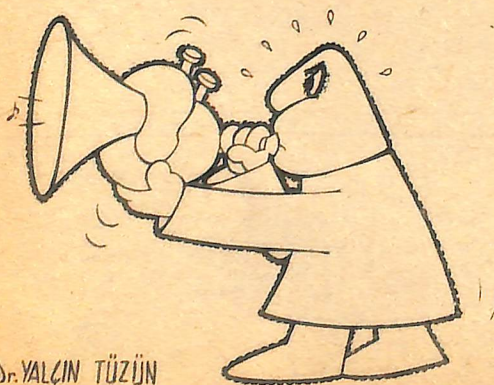
İbrahim TAŞKENT
Çarşı Cad. 26/C Yenice -
Çanakkale

Halil DEMİRCAN 1258 Sok. No: 21 Kahramanlar - İZMİR

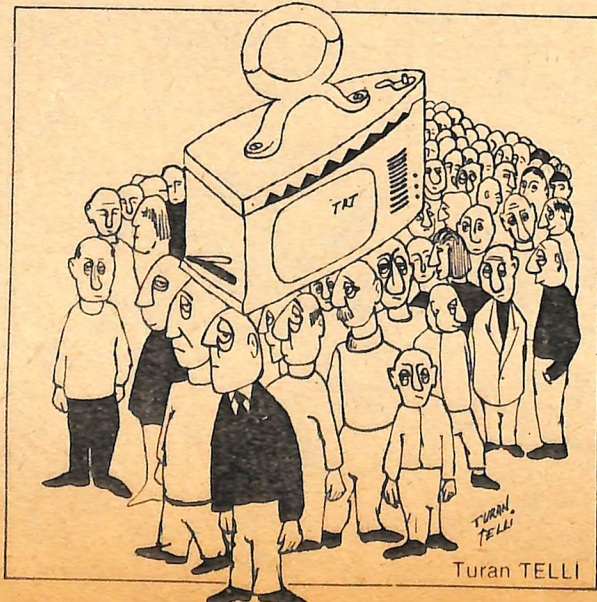

OTUC ÇAKMAKLI

Dr. YALÇIN TUZUN

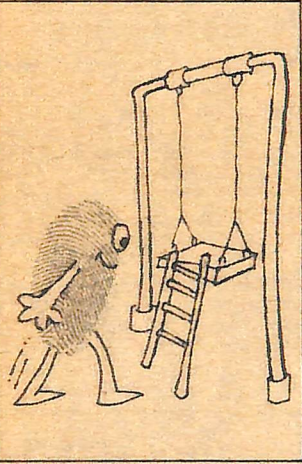
Yalçın TUZUN

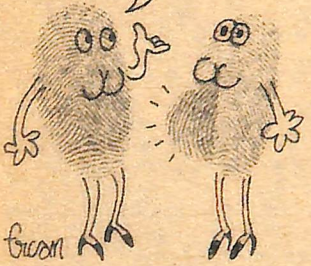
Turan TELLI

Karikatüre parmak bastık

BEN SANA
DEMEDİM Mİ?
BAŞ PARMAĞA
FAZLA YAKLAŞ-
MA DİYE!

"Parası olmayanın, yiğitliği hiç olmaz..."

Yaşar,
ne yaşar,
ne yaşamaz
Yazan: Aziz NESİN

BİRİNCİ koğuşun meydancısı or-
taya seslendi:
- Heey! Yaşar Yaşamaz'ı gören
var mı? Arayıp duruyorum, görünür-
lerde yok.

Hükümlülerden biri:
- Sabahleyin viziteye çıkmıştı,
dönmedi. Belki de revire yatmıştır.
dedi.

Koğuşun en yaşlısı:
- Hasta mı? diye sordu.
- Üşütmüş.
- Kafayı mı?
- Dalgı geçme...
- Ee, artık havalar soğudu. Oğlan-
da yorgan yok, döşek yok. Üşütür
elbet, olacağı buydu.

Düdüğünü de öttürerek, "İçeri,
içeri!" diye bağırarak Yarımportsiyon'un
arkasından Yaşar Yaşamaz da
ikinci kısmın koridoruna girdi. Birin-
ci koğuştakilerden onu ilk gören:
- İşte, dedi, iti an çomağa davran,
demişler; geldi bizimki...

Yaşar'ı görünce sevindiler. Yaşlı
hükümlü,

- Hastaymışsın Yaşar! dedi.
- Soğuk almışım emice...
Kalın, boru sesli bir hükümlü:
- Senin de sorduğun şeye bak, de-
di, yahu Yaşar hiç hasta olabilir mi?
İstese de olamaz.
- Nedenmiş o?
- Yahu, zavallı yaşamıyor ki has-
talansın...

Koğuşta toplu bir kahkaha patla-
dı.

Yaşar gülümseyerek:
- Öyle söyleme ağbi, dedi, her ne
kadar resmen yaşamıyorsam da, be-
nim de az buçuk yaşadığım, yani
yaşamış gibi olduğum günlerim ol-
madı değil.

- Aman... Ne diyorsun? Gerçek
mi yahu? Yaşadın demek? Anlat hele
şunu Yaşar...

Kalın, boru sesli olanı:
- Bize şimdiye kadar hep yaşa-
madığını anlattın da... dedi.

Yaşar:
- Neden öyle söylüyorsun ağbi, de-
di, askere alınırken, ölmüş babamın
devlete borcunu alırlarken, akıl has-
tanesine sokarlarken, hep yaşıyorsun
diyorlar ya bana... Ama bize, az-
kalsın, gerçekten yaşıyordum...

- Ne diyorsun! Anlat be Yaşar şu-
nu!..

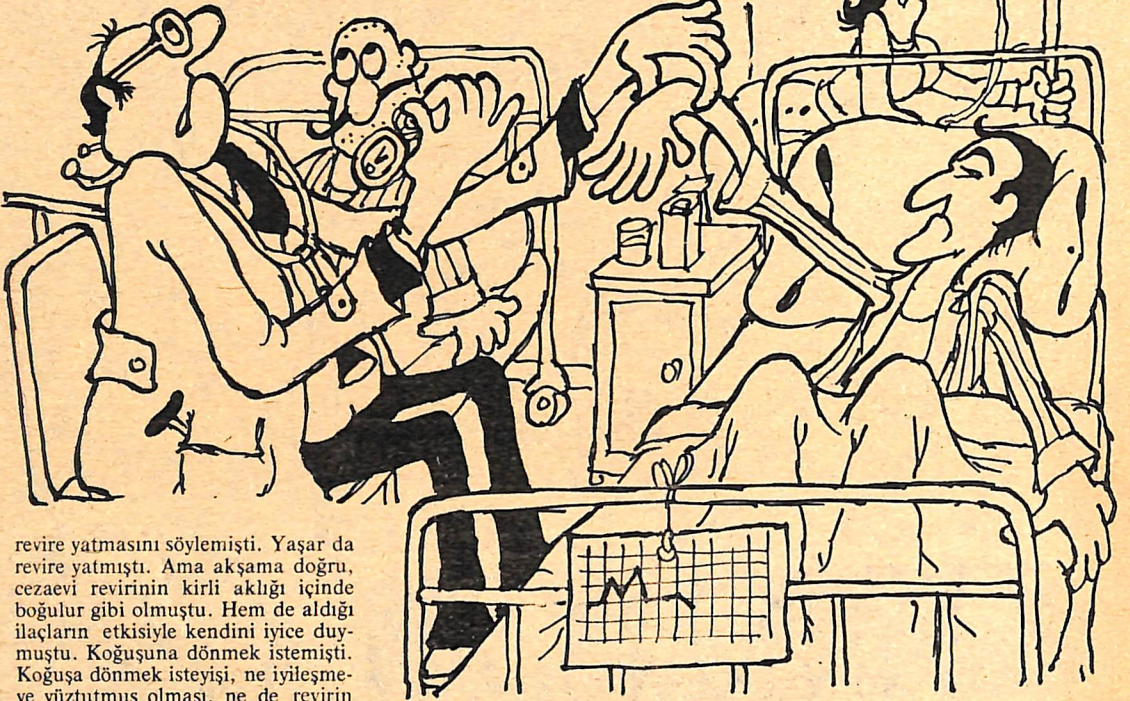
- Anlatayım ağbiler...
Yarımportsiyon, ikinci kısmın hü-
kümlülerini, ağıla tıkar gibi, koğuş-
larına soka soka, birinci koğuşa yok-
lamaya gelmişti. Birinci koğuştakiler
de sayıldı. Her akşam yoklamasın-
dan sonra olduğu gibi Yarımportsi-
yon,

- Allah kurtarsın arkadaşlar! de-
di.

Hükümlüler, bir ağızdan, ama
hepsi de yarım ağızla:

- Sağol! dediler.

Yaşar Yaşamaz, o günün sabahı
viziteye çıkmış, cezaevinin hekimi,

revire yatmasını söylemişti. Yaşar da
revire yatmıştı. Ama akşama doğru,
cezaevi revirinin kirli aklığı içinde
boğulur gibi olmuştu. Hem de aldığı
ilaçların etkisiyle kendini iyice duy-
muştu. Koğuşuna dönmek istemişti.
Koğuşa dönmek isteyiş, ne iyileşme-
ye yüz tutmuş olması, ne de revirin
kirli aklığından sıkılmış olması yü-
zündendi. O, her akşam koğuş arka-
daşlarına başından geçenleri anlat-
maya öyle alışmıştı ki, anlattıkça
boşalıp, öyle erinçleşiyordu ki, işte
bu yüzden akşama doğru revirde
duramaz olmuştu. Yoksa yine boğazı
yanıyor, yine göğsü doluydu, öksürü-
yordu. Revirdeki, cezaevindeki hü-
kümlülerden biri olan sağlık memu-
runa, koğuşuna gitmek istediğini
söyledi. Yarın ilaç almak için yine
revire gelecekti. Cezaevindekiler re-
virde yatmaya can atarlarken, Yaşar
Yaşamaz'ın koğuşuna gitmek isteyi-
şine, sağlık memuru bir şey demedi.

Yoklamadan sonra birinci koğuş-
taki hükümlüler, uzatmadan yemek-
lerini yemişler, Yaşar'ın anlatmaya
başlamasını bekliyorlardı.

O akşam anlatacağı bölümün gi-
rişini önceden yapmış olan Yaşar,
dinleyenlerin ilgisini yeniden canlan-
dırmak için,

- Nerde kalmıştık arkadaşlar? di-
ye sordu.

Birkaç kişi birden atıldı:

- Otelde...

- Hani senin hemşeri, sana Anşe'
nin mektubunu vermişti ya...

- Sen de mektubu okumuştun.

Yaşar, anlatısının kaldığı yerini
sanki bilmiyormuş da, sözde anımsa-
mış gibi,

- Haa, evet... diye söze girişti.

Bir soluklanıp anlatmaya başladı:

- Han odasında hemşerim, o gün
müzede ne yaptığımı, müze müdürü-
nü görüp göremediğimi sordu. Ben
de gördüğümü, adını Satı'ya çevirmiş
olan bizim Satılmış alçağının kartını
kendisine verdiğimi, müdürün de,

"Baştüstüne, gösterelim efendim" de-
yip, yanıma müzenin bir memurunu
katarak, beni müzenin içinde, kolları
kopmuş, burunları kırılmış, taştan
yapılma insanlar arasında dolaştırdı-
ğını anlattım. Ben anlatırken hemşe-
rim kahkahalarla gülüyordu. Müze-
de başıma gelenler gülünmeyecek gi-
bi de değildi.. Demek, ben müzenin
kapısında ille müdürü göreceğim di-
ye aylarca, burunları kırık, kolları
kopuk heykelleri görmek için bekle-
mişim. Üzüldüğümü gören hemşe-

rim:

"Nedir, Anşe'nin mektubunda
kötü bir haber mi var?" diye sordu.

Ben de mektupta yazılanları an-
lattım.

Hemşerim, benim sağalmaz bir
avanak olduğumu, bende keke sürü-
lecek bir gıdımlik akıl olsa, hemen
Anşe'yi İstanbul'a getirip, kendisinin
karısına yaptırdığı gibi, benim de
Anşe'yi zengin evinde hizmetçi
olarak çalıştırmam gerektiğini söy-
ledi.

"Çalışır kız, hem kendine bakar,
hem sana bakar, hem de kasaba ye-
rinde ziyan olacağına, İstanbul'a ge-
lir de dünya neymiş görür..." dedi.

Birden tepem attı. Herife, "Ulan
rezil, ben de senin gibi karı parası mı
yiyeceğim? Karı parasıyla kahvede
akşama dek iskambil kâğıdı mı oy-
nayacağım?" diyeceğim ama, nasıl
derim? Parası olmayanın yiğitliği hiç
olmaz.

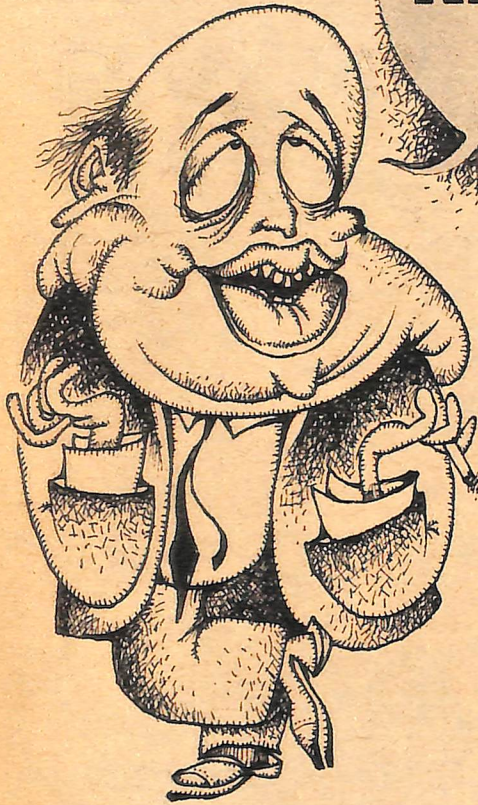
Gelecek hafta:
BELEDİYENİN PARKINDA
HİZMETÇİ PAZARLIĞI...

Kime niyet, kime kısmet!..

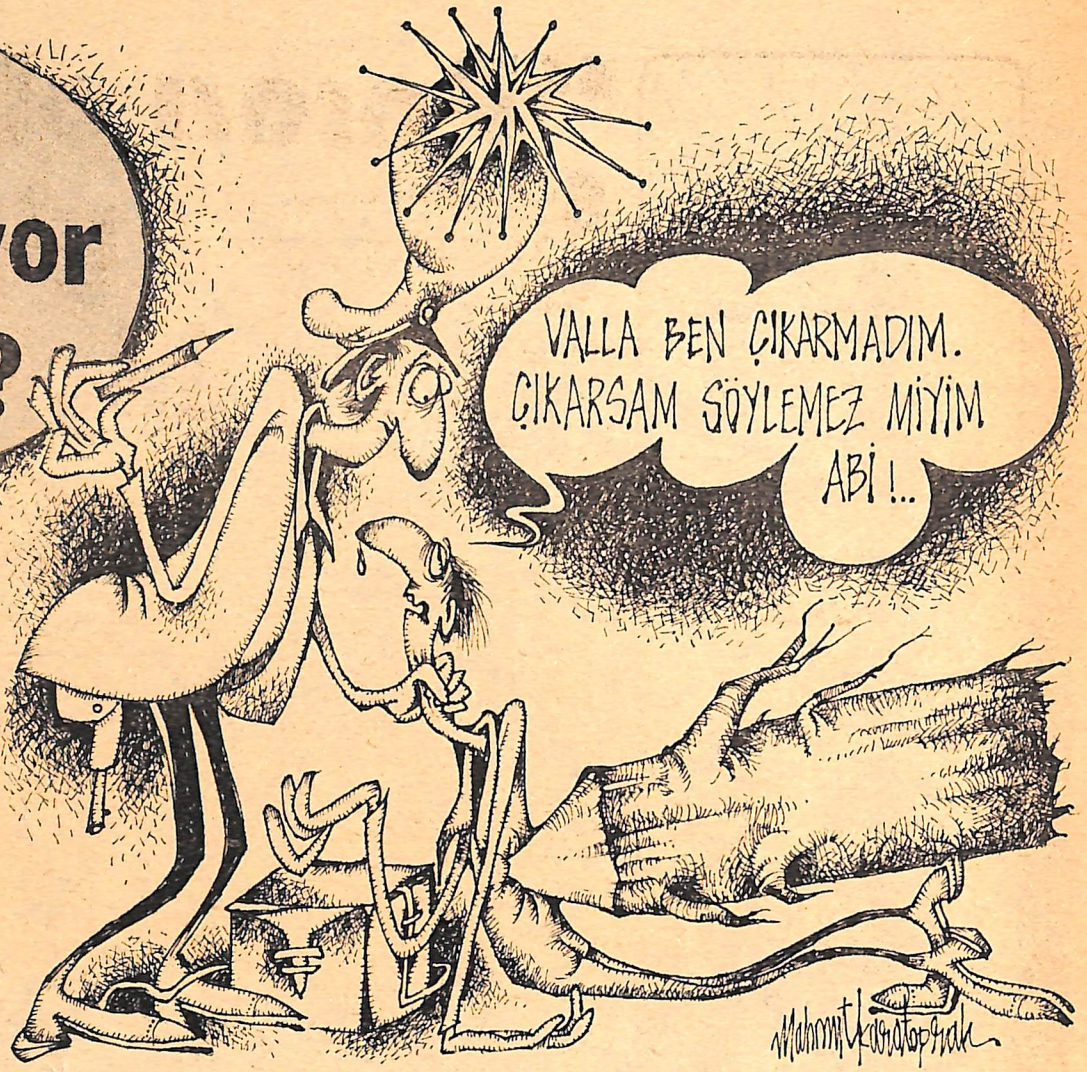
**Başbakan
habersiz,
bakanlar
habersiz...**

Zamları kim çıkarıyor dersiniz?

HER GÜN bir yığın maddeye zam geldiğini, pahalılığın çekilmez bir hal aldığını söyleyen gazetecilere, "Bunları sizden öğreniyorum," diyen Demirel hayretini gizleyememiş, "Memlekette pahalılık mı var? Peki, zamları kim çıkarıyor?" demiştir.

Başbakanın, bu çok samimi açıklaması üzerine hemen harekete geçilmiş, bakanlardan genel müdürlere kadar tüm ilgililer sıkı bir sorguya çekilmiş, zamların faili bulunamadığından, parlamento içinde 10 kişilik bir inceleme komisyonu seçilmiştir. Hemen çalışmaya başlayacak olan komisyon, önce seçebilirse kendisine bir başkan seçecek, sonra hemen 40 milyon kişinin ifadesini alacak, büyük bir ihtimalle, zam yapan şebekeyi er-geç bulacaktır.

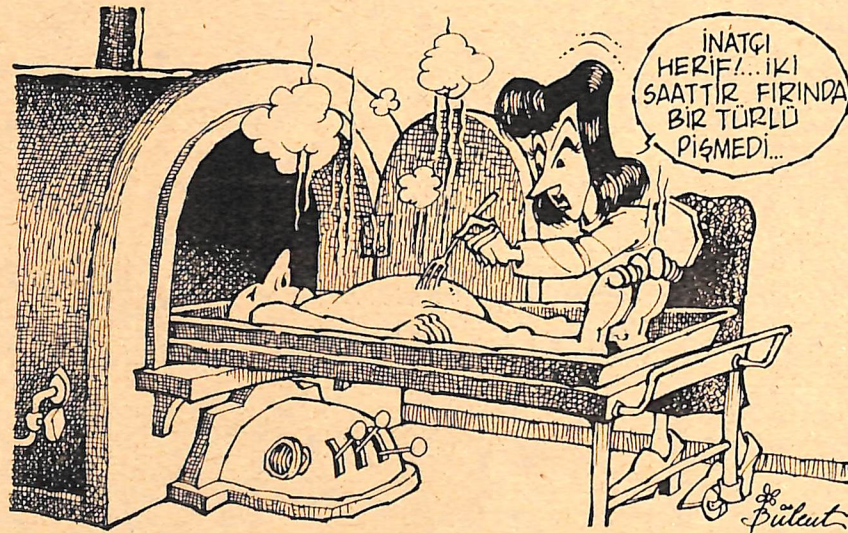

Kocasını kaynar su ile haşladı!

Özbi bunalım geçiren Sevnül Erkaya gece bir kazan üzerine...

Yazan:
Vedat
SAYGEL

Her gün aynı şey yenmez.
Haşlamadan bıılır,
Kocanın uysalından
Ne yemekler yapılır!...

KOCA FIRINDA

Önce sağlam bir urgan,
İki kişilik yorgan,
İyi kızmış bir fırın,
Bir de yumurta kırın.
Tuzunu, biberini
Yeterince koyunuz,
Canım, tatlım diyerek
Kocanızı soyunuz.
Kısıntı yapmayınız
Sosundan, salçasından,
Sıkıca bağlayınız
Belinden kalçasından.
Hesabı görüldü mü
Tepsinizi yağlayın,
Fırına sürüldü mü
Masayı hazırlayın.
Sıcakken yenecektir
Yok masrafi emeği,
Herkes beğenecektir.
Bu değişik yemeği!

İMAMBAYILDI

Softa ile mollayı
Bir güzel soyarsınız,
İki şişe rakıyı
Masaya koyarsınız.
Örtünüzü atarak
Açılırsınız önce,
İmam çarpılacaktır
Sizi çıplak görünce.
Harcı hazırlarsınız
O "Lâ havle" çekerken,
Sakalı titreyecek
Yoğurmaya geçerken.
İşi sıkıca tutun
Ara vermeyin sakın,
Kaşla göz arasında
Mangal bulmaya bakın.
Biraz gazlı paçavra
İki kürek de kömür,
Bayılır mı demeyin
İmam sizlere ömür!

KARIŞIK SALATA

Eski yavukluları
Sıraya dizersiniz,
Sadakati sevgiyi
Havanda ezersiniz.
Kurduğunuz dümeni
Bu harca katarsınız,
Biraz nane maydanoz
İçine atarsınız.
Malzememiz çok eksik
Domates var, biber var
Sirkeyle zeytinyağı
Dökünüz azar azar.
Aşçının böylesine
Her kim olsa vurulur,
Elin malı değil mi
Gelir gider yumulur.
Her mevsimde bulunur
Salata için hıyar,
Kocanın sessizine
Hangi vicdansız kıyar?

Ve iki
yemek
daha...

Doping

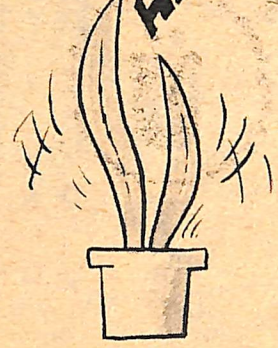
HADI SEVGİLİM!
GEL ARTIK!

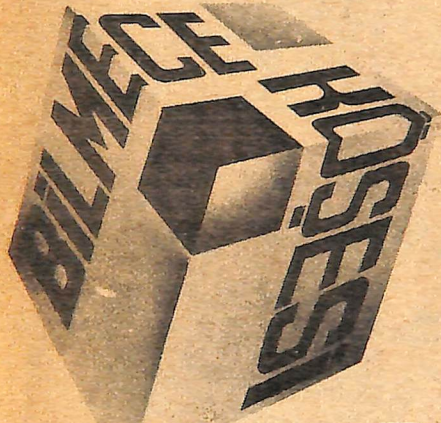
GELİYORUM!

HASİRT

ATEŞ

Bilmece bildirmece, eksik şekli bitirmece

ÇARŞAF'ın 29 sayıdır bu köşede okurlarına sunduğu bilmece'nin amacı, bir "Az Gelişmiş Anahtar" dan hareketle, yeni şekiller oluşturmak, değişik ve anlamlı resimler türetmektir.

Şimdi, siz de sayfanın altındaki kupon üzerinde gördüğünüz "Az Gelişmiş Anahtar"ı geliştirebilirsiniz. Şekli tamamladıktan sonra isim, soyadı ve açık adres bölümlerini doldurup kuponu keserek bir hafta içinde bize yollayınız.

a) En başarılı şekli çizen 5 okuyucumuz 100'er lira ikramiyeye hak kazanacaklardır.

b) İkramiye kazananların isimleri iki sayı sonra yayınlanacaktır.

c) Türetilen şekillerin, mutlaka kupon üzerine ve "Anahtar şekli" belli olacak biçimde ince siyah, ya da kırmızı tükenmez kalemle çizilmesi gerekmektedir.

Adres:

"Az Gelişmiş Anahtar 29" Çarşaf Dergisi, Mollafenari Sokak, No: 30/32
Cağaloğlu - İSTANBUL

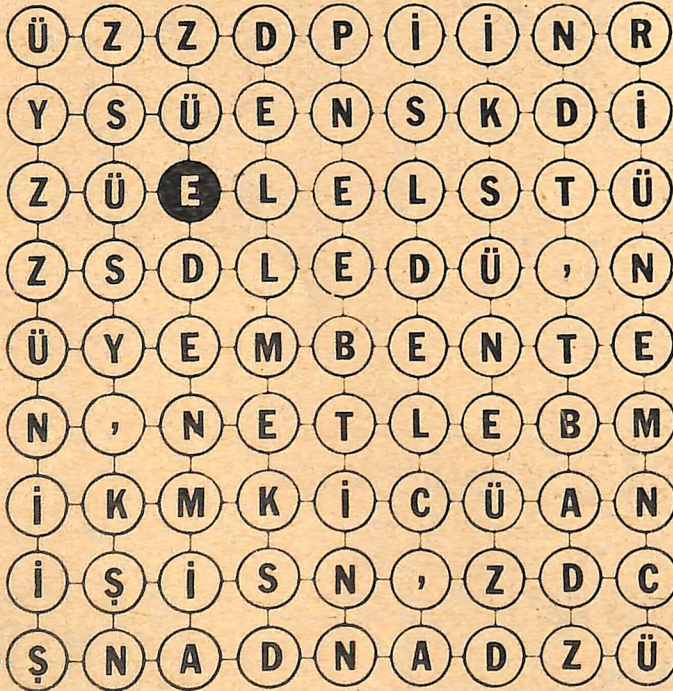
DİKKAT:

Bir

şifremiz var!..

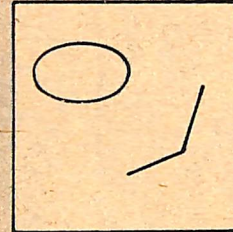
Ama bu şifreyi nasıl çözeceksiniz? Size bu konuda pek yardımcı olamayacağız. Vereceğimiz, dört ipucundan ibarettir.

1) Bulacağınız 12 kelimelik bir cümledir. 2) Başlangıç harfi siyah daire içindeki (E) olacaktır. 3) Kelimeler, harflerin, yatay ve dikey bir çizgi doğrultusunda birbirini izlemesi sonucunda oluşacak, çapraz sapmalar yapılmayacaktır.

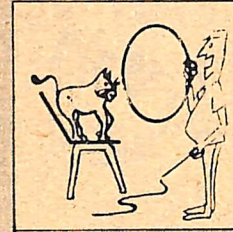

CEVAP: El elden üstün, tembel tembel den mışkin, cüzdan cüzdan şışkin, yüzüz yüzüzden pişkındır.

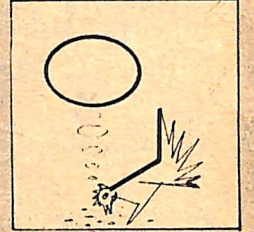
"Az Gelişmiş Anahtar 27"yi en iyi tamamlayan 5 okurumuz 100'er lira armağan kazandılar

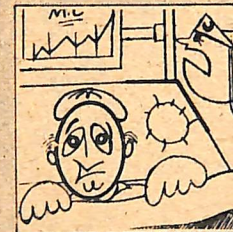
ANAHTAR ŞEKİL

Seçkin TEMUR
4. Cad. 108/10
Bahçelievler-ANKARA

Nusret ÇOLPAN
Küçük Mektepli Sok.
(Sinanaga Mah) No:8/A
Fatih-İSTANBUL

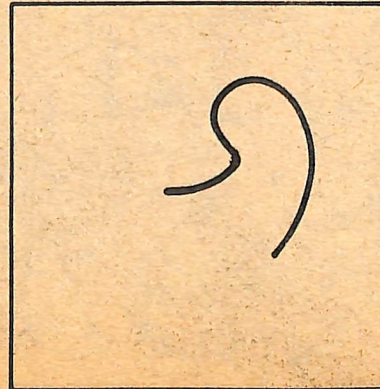
Metin YILMAZ
Cumhuriyet Mah.
Bursa Cad. No:5
BİLECİK

Hasan BAHÇECİ
Kazım Paşası
Kat:1 No:13
SÖKE

Mehmet KUTLU
Slifke Cad.
No:203
MERSİN

Çarşaf

İKRAMIYELİ
BİLMECE KUPONU

AZ GELİŞMİŞ
ANAHTAR

29

Adı, soyadı:
Adresi:

Çarşaf

Haftalık
Mizah Dergisi

1991 YILI 29

Sahibi: Erol SIMAVI

Genel Müdür:
Nezih DEMİRKENT
Genel Yayın Müdürü
ve Sorumlu Müdür:
Çetin EMEÇ

Basıldığı yer : Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve
Gazetecilik A.Ş.
Adres : Cağaloğlu
Mollafenari Sok
No: 30-32
İSTANBUL
Telefon : 28 68 75

"Fenerbahçe'ye bir Müller lâzım" diyen...

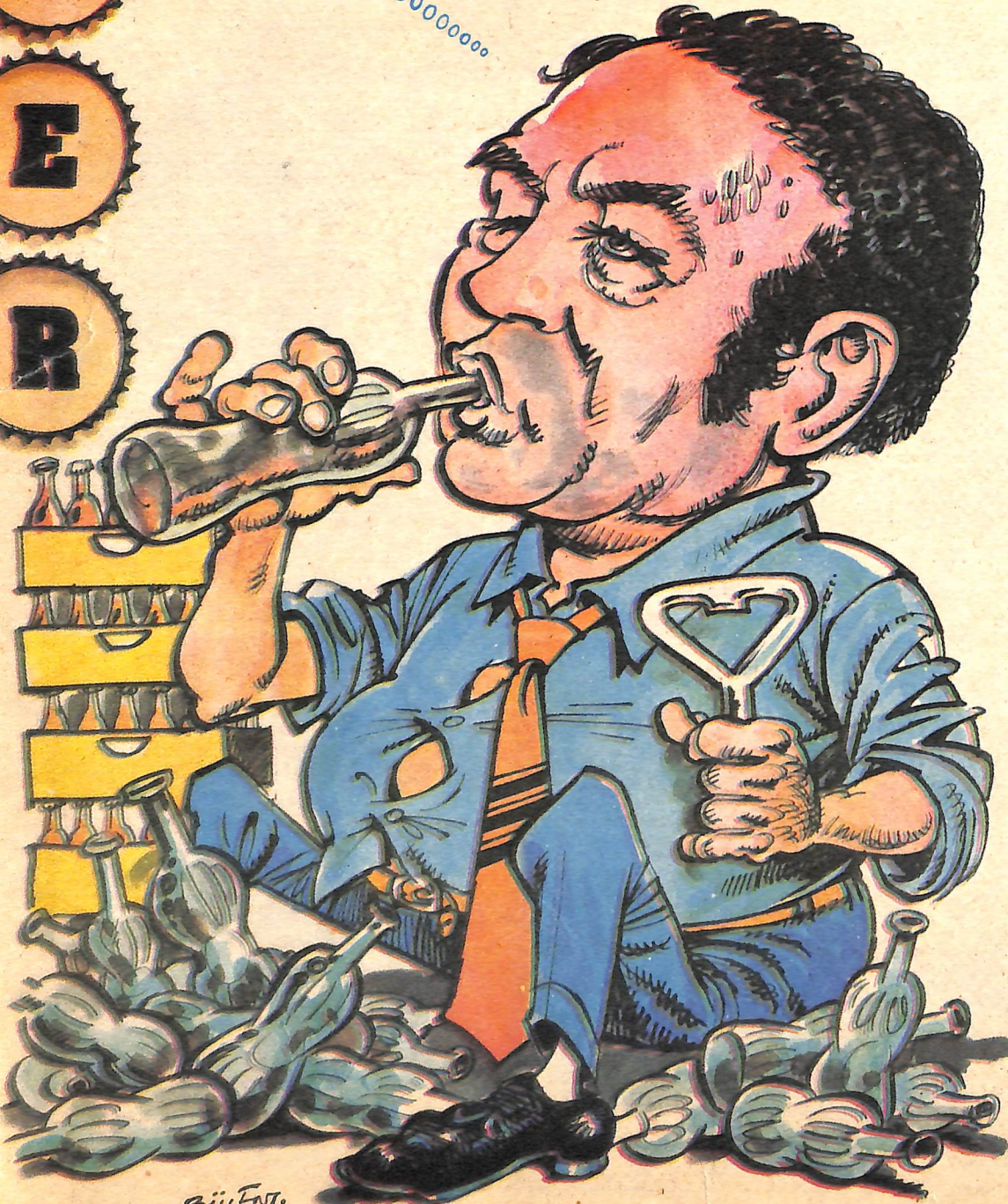
Cankurtaran, "Ü"yü arıyor...

BÜYÜK bir meşrubat firmasıyla anlaşma yapan başkan, transfer sezonu sona ermeden amacına ulaşmak için eline bir gazoz açacağı almış, 35 kasa aile boyunun başına geçmiş, renk askıyla bunun 14 kasasını yarım günde içmiştir.

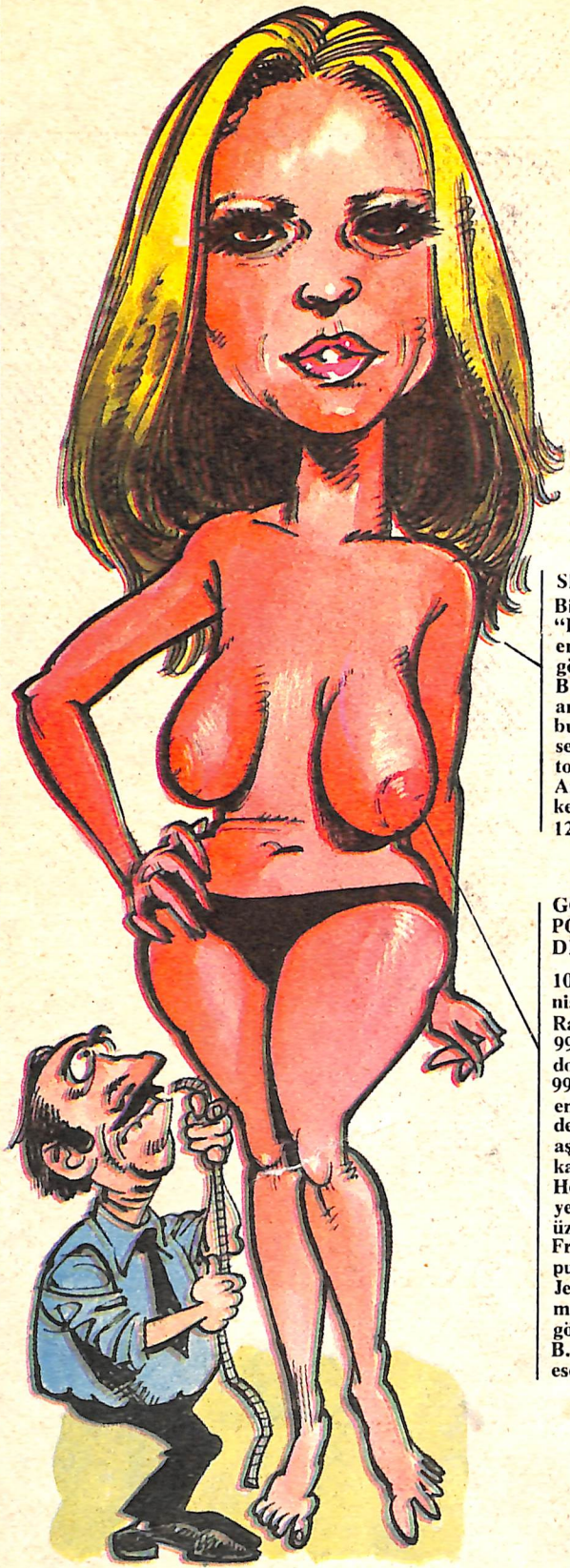
Kapak altından çıkan harfleri toplayarak seriyi tamamlamaya çalışan Cankurtaran "M"yi, "L"yi, "E" ile "R"yi ele geçirmiş, "Ü"yü bulmak için geri kalan 21 kasa gazozun 19'unu yönetim kurulundaki üyelere silah zoruyla içirmiş, bu fedakâr insanlardan ikisi mide kanaması geçirmiştir.

Tüm umudunu son kalan iki kasa gazozon kapağına bağlayan başkan, onuncu şişede mola vermiş, "Ü"yü bulana, hediyelek Müller'i alana kadar, gerekirse piyasadaki tüm gazozları içeceğim" demiştir.

Çizen:
Bülent DÜZGİT

Bülent

SIRT
Bir zamanlar
"Kadın sırtının
en güzeli" diye
gösterilen
B.B. sırtı,
artık
buruşuk bir
selofan
torba olmuştur.
Ambalaj
kesim tarihi:
12 Eylül 1969

**GÖĞÜSLERDE
PÖRSÜME
DERECESİ**

100/995
nispetindedir.
Rapor sahibi
995 çocuk
doğurmuş ve
995 çocuğu
emzirmiş kadar
devamlı bir
aşınmaya maruz
kalmıştır...
Her iki göğüs
yere değmek
üzerebilir.
Fransız posta
pullarındaki,
Jeanne d'Arc'ın
memeleri gibi
gökyüzüne bakan
B.B. göğüslerinden
eser kalmamıştır.

**BB' nin göğüsleri ,
her yıl 1,5 sm.
daha düşüyor!...**

DÜNYA, öküzün boynuzunda değil, raporlar üzerinde dönüyor...

Başkan Ford'un sağlık ve seks raporu..

D'Estaing'in seks raporu...

Doktor Kinsley'in seks raporu...

Afyon raporu.. CHP'nin Ankara'yı karıştıran raporu..

Ve derken raporların kralı, B.B. raporu!

Hiç bir rapor, dünyayı bu kadar hayal yıkımına uğratmış değildir. İşte cihanı heyecana düşüren güzel B.B.'nin dehşet verici raporunu yukarda açıklıyoruz...

RAPORUN DÜNYADA TEPKİSİ

İşbu foto, bütün dünya kadınları için en büyük bir hınç ve teselli kaynağı olmuştur. "Aman ne hale gelmiş!" diye resmi birbirlerine gösterip moral edinmektedirler. Erkekler ise "Berbat olmuş." demelerine rağmen B.B.'nin bu haline de çoktan fittirler.

SENİ BEN BİLE
SAVUNAMAM !

Avukat
Petroçelli

Vahit